

липень грудень 2025

2
(200)

КВІТИ УКРАЇНИ

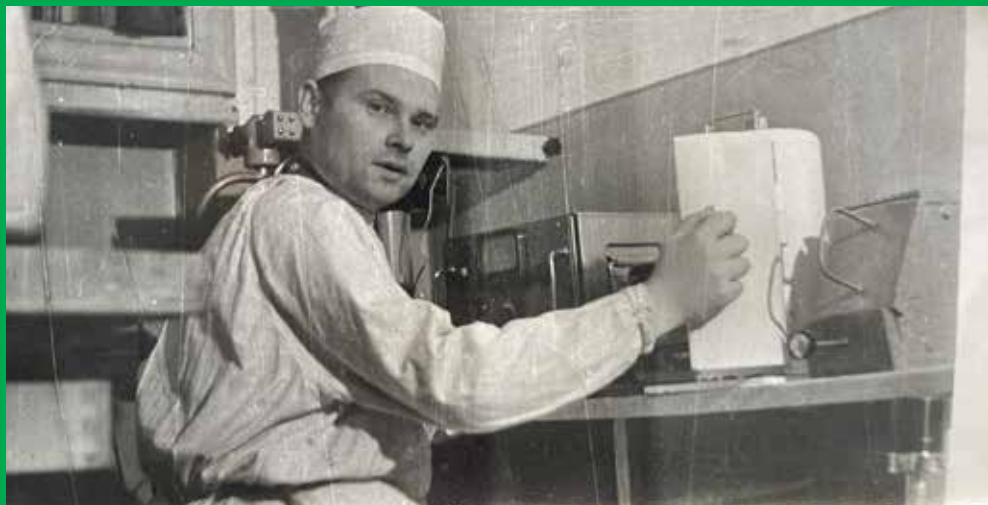
КВІТНИК, КІМНАТНІ РОСЛИНИ, ДЕРЕВА ТА КУЩІ, ЛАНДШАФТНИЙ ДИЗАЙН, ФЛОРИСТИКА, САДИ І ПАРКИ

«АМІТОЗИН»

А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО

ЦІЛЮЩІ РЕЦЕПТИ З ЧИСТОТІЛОМ

**Фото автора «АМІТОЗИНУ» А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО,
Станіславський (Івано-Франківський) медінститут
60-ті роки XX століття, в лабораторії**

**А.І. Потопальський (в центрі) на громадських слуханнях
по «Амітозину» (5 лютого 2009 року) у приміщенні
Київського Будинку вчених зі своїми вилікуваними пацієнтами,
друзями і однодумцями**

(<https://www.potopalsky.kiev.ua/ua/slux.html> ,
<https://www.potopalsky.kiev.ua/ua/public.html> ,
<chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgcllefindmkaj/>
https://www.potopalsky.kiev.ua/docs/pdf/pedag_1-2_2009.pdf

*Оздоровимо Відроджену Націю,
Відродимо Довкілля – ОВН ВЕДЕ*

Випуск 1

**А. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ, О. ВАСИЛЕНКО,
А. ЛИСТОПАД, Г. ЗЕМКО**

«АМІТОЗИН»

А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО

ЦІЛЮЩІ РЕЦЕПТИ З ЧИСТОТІЛОМ

*Девіз: «Боголюбива і Згуртована
Українська нація буде Щасливою і
Прославленою у віках»*

(А.І. Потопальський, 2025 р.)

**ПОТОПАЛЬСЬКИЙ
АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ
(25.03.1938 – 31.07.2025)**

**ПРО АВТОРА
препарату «АМІТОЗИН»**

***А.І. Потопальський
у студентські роки***

Анатолій Іванович Потопальський народився 25 березня 1938 року в м. Бар Вінницької області. Народився у сім'ї військового. Дитинство провів у селі Ходаки (Коростенський район). У 1956 році закінчив Житомирське медичне училище № 1, працював фельдшером, через рік поступив на лікувальний факультет Івано-Франківського медичного інституту. Після закінчення навчання у 1963 році був призначений асистентом кафедри патофізіології Станіславського (Івано-Франківського) медінституту. У 1970 році очолив створену за постановою Кабінету Міністрів СРСР проблемну лабораторію корегуючої терапії злоякісних пухлин і гемобластозів при Львівському медичному інституті. У лютому 1977 р. А.І. Потопаль-

ський був переведений Постановою Ради Міністрів із системи МОЗ України в систему Національної академії наук в Інститут молекулярної біології і генетики (ІМБіГ) НАН України старшим науковим співробітником лабораторії інструментальних досліджень. З січня 1978 р. очолив відділ модифікації структури біологічно активних речовин (МСБАР), після реорганізації у 1998 р. ІМБіГ очолив лабораторію модифікації структури біологічно активних речовин. В останні роки після низки реорганізацій і скорочень працював провідним науковим співробітником, керівником групи модифікації структури біологічно активних речовин у відділі білкової інженерії і біоінформатики. Дослідження цих років стали основою для створення нового наукового напрямку – духовного і молекулярно-генетичного оздоровлення людини і довкілля. У 1996 році за результатами конкурсу Міжнародної Асоціації «Допомога родинам Чорнобиля» на кращий фармацевтичний препарат, лікувальний засіб, продукт харчування, що сприяє виведенню радіонуклідів з організму людини і її оздоровленню, кавбуз і лікувально-профілактичні вироби з нього нагороджено Знаком Благодійства «За допомогу родинам Чорнобиля SOS-86». За заслуги перед Україною А.І. Потопальський нагороджений Орденом Святого Архистратига Михаїла (2003 р.). У 2004 році був висунутий іноземними спеціалістами на здобуття Нобелівської премії, у 1996 році Анатолій Потопальський визнаний «людиною року» за версією приватної організації Американський біографічний інститут, а його біографію включено до видання «500 лідерів впливу» (США, 1994), яке регулярно видається цією організацією. У 2005 році на базі Інституту молекулярної біології та генетики з ініціативи Анатолія

Потопальського відбувся Міжнародний науково практичний форум «Основи молекулярно-генетичного оздоровлення людини і довкілля», присвячений новому науковому напрямку модифікації молекулярної структури біологічно активних речовин, який високо оцінений як на Батьківщині, так і за кордоном: у 1985 році А.І. Потопальський був нагороджений срібною медаллю за препарат «Ізатізон» (автори А.І. Потопальський, Л.В. Лозюк) на Міжнародній виставці досягнень у сільському господарстві (Будапешт, Угорщина), у 1987–1990 рр. – срібними медалями на Всесоюзній і республіканській виставках досягнень народного господарства за препарат «Ізатізон» і технологію боротьби з агробактеріальним раком рослин. У 2010 році Номінаційним Комітетом Європейської Бізнес Асамблеї (м. Оксфорд, Велика Британія) спільно зі Вченою радою Міжнародного університету м. Відня (Австрія) за внесок у зміцнення міжнародних відносин у сфері науки, освіти й бізнесу А.І. Потопальський представлений до звання «Почесний професор Міжнародного університету м. Відня». Одночасно рада експертів Європейської Бізнес Асамблеї висунула очолюваний ним Інститут оздоровлення і відродження народів України на здобуття Міжнародної нагороди «Європейська якість». 3 квітня 2018 року відповідно до рекомендації Наукової ради МАНВО і на підставі рішення Президії Академії №7134 від 22.03.2018 р. Міжнародна академія наук і вищої освіти (Лондон) нагородила А.І. Потопальського медаллю «Науковий прогрес» I ступеня. Указом Президента України №194/2021 від 17 травня 2021 року А.І. Потопальському призначено довічну державну стипендію як видатному діячу науки. Науковими дослідженнями А.І. Потопальський почав займатися на першому курсі Івано-Франківського (Станіславського) медичного інституту, за два роки отримав на основі чистотілу препарат «Амітозин» (у 1959 році), який перешкоджав поділу клітин злоякісних пухлин і викликав їх старіння, та запатентував його вже під час роботи керівником проблемної лабораторії корегуючої терапії злоякісних пухлин і гемобластозів у Центральній науково-дослідній лабораторії Львівського медичного інституту з групою хіміків, які допомагали удосконалити цей препарат. **Клінічні випробування, що проводилися у 1999–2001 рр. Інститутом онкології АНМУ, підтвердили ефективність препарату «Амітозин», але він не був зареєстрований МОЗ України. «Амітозин» показав свою ефективність навіть при III і IV стадіях.** Важливі дослідження амітозину були проведені разом із доктором С.О. Чернюком та іншими колегами у Франції та США. Результати були опубліковані у фахових журналах. У 1973 році А.І. Потопальський разом із Л.В. Лозюк (кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник, вірусолог, дисертантка і співробітниця) розробив ще один препарат – «Ізатізон», який успішно використовується для попередження і лікування вірусних та мікробно-вірусних хвороб і пухлин у ветеринарії і медицині, ефективний імуномодулятор. На VIII Всеукраїнському фестивалі науки у 2014 році «Амітозин» і «Ізатізон» були представлені як інноваційні розробки, готові до впровадження у виробництво. А.І. Потопальський запатентував понад 60 нових препаратів з протипухлинною, противірусною та імуномодулюючою дією, розробив 15 оригінальних фіточаїв на основі чистотілу, створив понад 20 нових форм, сортів і видів лікарських і сільськогосподарських рослин, 6 із яких були затверджені Держсортінспекцією України й рекомендовані для широкого використання як нові сорти з високою продуктивністю і вмістом діючих речовин. Одинад-

цять із вказаних фіточаїв з чистотілом і десятками інших рослин, випускав до 2013 року Житомирський завод «Ліктрави» під брендом «Доктора А.І. Потопальського» (Свідоцтво на знак для товарів і послуг №109425): Ангіотуморосан, Артроуросан, Гастросан, Дермосан, Ентеросан, Імуносан, Пневмосан, Туморосан, Уросан, Холеуросан, Кардіосан. З рослин власної селекції: ехінацеї «Поліська красуня», синюхи блакитної «Поліська блакить», гарбуза «Кавбуз Здоров'яга» рекомендовані такі харчові добавки, як «Спокій», «Бадьорість», «Будьмо здорові», «Кавбузол», «Кавбусорб» та їхні похідні. Учений розробив низку сучасних біотехнологій: цілеспрямованого поліпшення спадкової інформації біологічних об'єктів; очищення довкілля за допомогою рослин, здатних засвоювати атмосферний азот замість дорогих хімічних добрив; отримання високих врожаїв на засолених ґрунтах; підвищення продуктивності корисних комах, риб, птахів, тварин; боротьби з агробактеріальним раком рослин. А.І. Потопальському присвоєно звання „Почесний громадянин міста Коростень” (Житомирщина). У 1979 році для створення насіннево-селекційної бази він заклав дендропарк «Перемога» на майже 40 га неугідь у с. Ходаки Коростенського району Житомирської області. Завдяки розробленому за його керівництва способу зміни структури молекул-носіїв спадкової інформації ДНК і РНК – створено технологію одержання нових форм рослин з програмованими господарськими цінними ознаками. Їх широке використання дає значний економічний і соціальний ефект, зокрема в оздоровленні довкілля, збиранні високих врожаїв на засолених і збіднених азотом ґрунтах, а також під час гідропонного вирощування з використанням морської води без її опріснення. **У доробку А.І. Потопальського – 18 монографій, понад 400 публікацій і понад 100 авторських свідоцтв і патентів.**

Джерела інформації:

1. Івано-Франківський національний медичний університет. Історія. Звершення. Особистості. – К.: Світ Успіху, 2009. – 368с., іл.
2. Золотий фонд нації. Національні лідери України.- К.: Українська конфедерація журналістів, Український видавничий консорціум, Інститут біографічних досліджень, Національні рейтинги України. 2012 – 456с., іл.
3. Енциклопедія аграрної освіти. Провідні підприємства, фахівці і науковці - К.: Українська конфедерація журналістів, Інститут біографічних досліджень, 2012 – 199с., іл.
4. Державні нагороди України. Кавалери та лауреати: Довідкове-енциклопедичне та біографічне видання/Уклад.: Болгов В.В., Болгов І.В. – К.: Українська конфедерація журналістів, 2016. – 608с., іл.
5. Винаходи та інновації. Винахідники України. – К.: Вид. Миколи Сербя ТОВ «Видавничий центр «Логос Україна», 2010 – 168с., іл.
6. Медично-оздоровчий комплекс столиці. Кращі лікарі Києва. - К.: Вид. Миколи Сербя ТОВ «Видавничий центр «Логос Україна», 2010 – 180с., іл.
7. Збірник праць. Львівський державний медичний інститут. 210-річчю відкриття, 100-річчю відновлення медичного факультету університету у Львові – Л.: Видавнича Спілка «Словник» Львівського державного медичного інституту, 1994 – 328с.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Для вас ми зібрали статті, надруковані у нашому видавництві, про протипухлинний препарат АМІТОЗИН, його автора – Анатолія Івановича ПОТОПАЛЬСЬКОГО, про цілющі рецепти з Чистотілом великим. Подаємо УНІКАЛЬНИЙ ЗБІР А. ПОТОПАЛЬСЬКОГО для запобігання і лікування пухлин.

Препарат АМІТОЗИН має протипухлинний ефект навіть проти третьої і четвертої стадії хвороби (у 40% випадків).

ДО 65-ЛІТТЯ ОДЕРЖАННЯ ПРОТИПУХЛИННОГО, ПРОТИВІРУСНОГО ТА ІМУНОРЕГУЛЮЮЧОГО ПРЕПАРАТУ А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО «АМІТОЗИН»

ЛІКАРСЬКІ РОСЛИНИ З РОДИНИ МАКОВИХ

ЧИСТОТІЛ ЗВИЧАЙНИЙ – ДАР НЕБЕС! ВАЖКИЙ ШЛЯХ ВИЗНАННЯ

В 2024 році виповнюється 65 років з дня одержання відомого препарату «Амітозин», який 23 роки тому (вже 24, – прим. ред) був рекомендований спеціалістами-онкологами після попереднього детального вивчення до масового застосування в медичній практиці лікування онкохворих з важкими формами злоякісних пухлин. На жаль, «віз і нині там», а могили на цвинтарях задурманених хворих, які залишаються без ефективного лікування до цього часу і позбавлені доступу до об'єктивної інформації, продовжують множитись. Увазі читачів надаємо текст Заключення про результати обмежених клінічних випробувань в Інституті онкології АМН України препарату «Амітозин» (див. pdf-файл «Заклучення» на сторінці <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/amitozyn.html#zvrit>);

ЗАКЛЮЧЕННЯ

**про результати обмежених клінічних випробувань
в Інституті онкології АМН України препарату Амітозин у хворих
на злоякісні новоутворення та вивчення його
імуномодуючих властивостей
(затверджено директором Інституту 25.12.2001 р.)**

«Експериментальними дослідженнями, виконаними на моделі карциноми Льюїс, показано, що Амітозин суттєво не впливав на тривалість життя тварин, запобігав утворенню нових метастазів, але не гальмував

ріст наявних. Введення препарату після хірургічного видалення первинної пухлини зменшувало об'єм метастазів у легенях (в 3,4 рази) на пізніх етапах дослідження, але не впливало на їх кількість, в той час як на ранніх етапах – в окремих випадках мала місце активація процесу метастазування.

Дослідження, проведені на моделях перещеплюваних пухлин – карциномі Герена та саркомі 45, показали, що Амітозин проявляє протипухлинну дію при довгостроковому його введенні. Відмічено суттєве підсилення дії Амітозину при його застосуванні з локальною мікрохвильовою гіпертермією.

В експерименті показано, що Амітозин здатний зменшувати токсичну дію хіміопрепарату платідіаму, підсилюючи його протипухлинний ефект.

Встановлено, що після введення Амітозину підвищується ендокринна функція тимуса, рівень сироваткового інтерферону, кількість ВГЛ, суттєво збільшується кількість нейтрофілів.

Токсичних впливів препарату на організм тварин не виявлено.

Клінічні дослідження по застосуванню препарату Амітозин в лікуванні онкологічних хворих показали, що майже всі хворі переносять його задовільно. Амітозин не має побічних ефектів, крім пірогенної реакції, яка мала місце у деяких хворих (підвищення температури на $0,5^{\circ}\text{C}$ – 2°C). Протягом доби температура у пацієнтів нормалізується, при цьому ефективність Амітозину вища у тих хворих, які реагували на введення препарату її підвищенням. Після прийому Амітозину у більшості хворих відмічалось покращання самопочуття, апетиту, зниження вираженості клінічних симптомів захворювання.

Амітозин, в залежності від локалізації злогокісного процесу, може приводити до його стабілізації, часткової регресії як первинної пухлини, так і метастазів або повної регресії (при доброякісних пухлинах і саркомах м'яких тканин).

Разом з тим, ефективність застосування Амітозину в лікуванні онкологічних хворих в значній мірі залежить від показань та протипоказань до його призначення, кількості курсів та величини разової і курсової доз. Встановлено також, що ефективність лікування хворих на злогокісні новоутворення підвищується при застосуванні Амітозину як препарату супроводження хіміо-променевого лікування. В значній мірі це може бути обумовлено тим, що Амітозин володіє імунотимостимулюючим ефектом (підвищує кількість лімфоцитів, нейтрофілів, Т-лімфоцитів, Т-хелперів, рівня ВГЛ, IgG, IgM), індукує вироблення ендогенного інтерферону, тимічного сироваткового фактору.

Таким чином, проведені дослідження показали, що Амітозин володіє певною протипухлинною активністю при відсутності побічної дії, яку мають більшість протипухлинних хіміопрепаратів. Більш того, Амітозин позитивно впливає на імунну систему тварин та людей.

Доцільно рекомендувати Фармакологічному комітету розглянути питання про його офіційну реєстрацію.»

...Все, чим наповнено наше життя, має свою історію. Для сприйнят-

тя звичайної людини це не має ніякого значення. Також і для хворих на важкі і часто невиліковні хвороби головне – ефективне лікування і наявність ефективного препарату. Ніхто ніколи не задумувався, якою ціною той ефективний препарат був знайдений і вдосконалений, якою ціною вводиться в медицину. Звичайним громадянам здається, що той, хто володіє нюансами технології виготовлення, повинен на прохання будь-кого, і в будь-який момент відразу всім нужденним дати ліки. На жаль, нікого не хвилює, яким чином цих нужденних можна забезпечити ліками, не маючи необхідного для їх виготовлення. Треба зазначити, що наш колектив значно скоротився і постарів, реактивів і фінансування немає, тому що вже більше трьох десятиліть наука державою фінансується лише вибірково і науковці у нас належать до найбільш прощарку населення, крім одиниць, які мають постійні іноземні гранти. А ще, важливо враховувати особливості організму кожного пацієнта, показання і протипоказання препарату, навіть найбільш ефективного. Тому що – медицина це не математика, де два на два дорівнює чотирьом, бо організм у кожної людини має свої особливості. І тепер, проаналізувавши нашу діяльність протягом десятиліть і активні спроби прорвати кільце байдужості бюрократів, спеціалістів і населення, слід з гіркотою відзначити системну загальну пасивність нашого народу і відсутність належної уваги до реалізації розробок, конче потрібних для збереження життя і здоров'я нації. Уявимо собі народ, десятки тисяч представників якого, маючи смертельний діагноз – рак в термінальній (кінцевій) його стадії, якому Бог подарував «Дарунок Неба» (препарати на основі чистотілу), вижили (!) і мовчки спостерігають, як від тієї хвороби на їхніх очах в муках гинуть їхні співвітчизники?! Тому чітко видно, що може в такій ситуації зробити автор відкриття, якому (відкриттю) у 2024 р. сповнюється 65-років. І що можуть зробити одиниці активних однодумців.

Шлях науковця для більшості людей покритий тайною за сімома печатками. Ба, навіть, так і кажуть: що там десятиліттями над препаратом возитися, та я за тиждень (місяць, рік) зроблю. Таким чином, відкидаються зусилля на багаторічні дослідження, клінічні випробування і бюрократичні перешкоди. Але це залишимо на совісті далеких від науки людей. А сьогодні, в умовах нинішніх реалій, настала гостра необхідність повернутися обличчям до рятівного скромного чистотілу, який став основою для багатьох важливих для онкохворих препаратів, а саме «Амітозину», «Амітозинобераміду» та їх похідних.

Чистотіл звичайний – *Chelidonium majus* L. (латинізована грец. назва рослини *chelidonium* від *chelidon* – ластівка; лат. *majus*, *majus* – великий). Інший переклад з латинської *Chelidonium majus* L.: *Caeli donum* – небесний дар. Так він здавна називався серед стародавніх лікарів, які високо цінували і застосовували його в своїй лікарській практиці. В Україні частіше називають цю рослину чистотілом, їй приділяли увагу українці впродовж століть, і тому ще існують і інші назви цієї рослини, зібрані відомим доктором біологічних наук, Григорієм Костянтиновичем Смиком, які пов'язані «з морфологічними ознаками, сезонним розвитком і місцезрос-

Квіти чистотілу

танням цієї трави, а також з дією рослини на людський організм та з явищами природи...» [1]: «адамове ребро, оксамент, бородавник, волосник, герчиця, гірчак, гладушник, глечкопар, глистник; зелемозель, зелемозина, зелезим, земізелення, зимозель (назви такі пояснюються тим, що взимку прикореневі листки чистотілу залишаються зеленими і перезимовують під снігом); жухинець, куряча сліпота, ясколка, ластів'яче зілля, ластовиця, ластовична трава, ластовичник, мурова ластівка (ці назви пояснюються тим, що чистотіл зацвітає і в масі своїй відцвітає з прильотом ластівок);

леміж, маслянка, молочай оранжевий, молочник (рослина з усіх частин виділяє жовтий сік – «молоко»); парник, печеночник, печінкове зілля (використовується часто при хворобах печінки); петрушка овеча, прозорник, ростохваст, ростокащ, ростопач, розтопша (через те, що лапато розкидані листки чистотілу найчастіше трапляються на смітниках і попідтинню); седонія, селиномія, сілідонієва, трава, сіре зілля, сметанник, старовина, стародуб, чистець та деякі інші» [1].

Серед пропагандистів і шанувальників чистотілу з українців і слов'ян згадуємо відомого земського лікаря і науковця XIX століття – Миколу Денисенку і його послідовників. М. Денисенко після вдалих числених випадків лікування онкохворих, підтверджених гістологічно, звернувся до колег з закликом: «Досліджуйте, вивчайте, ризику – ніякого» [2]. Для глибшого сприйняття нинішньої ситуації навколо вітчизняних наукових здобутків, підтверджених десятилітньою практикою клініцистів і життям тисяч так званих «безнадійних хворих» важкими формами злоякісних пухлин після неефективного лікування сучасними методами, згадаємо деякі факти ефективного застосування чистотілу земським лікарем українського походження М. Денисенку. «Особливо цікава дискусія навколо чистотілу спалахнула наприкінці XIX століття у зв'язку з використанням його лікарями-практиками для лікування ракових пухлин. Усі відгуки про наслідки лікування знайшли своє місце на сторінках журналу «Врач...» [1]. Там же прозвучав цікавий факт: «В кінці 1896 р. М. Денисенко звернувся в редакцію журналу «Врач» з проханням повідомити, що з кінця серпня 1896 р. фірма Феррейна надсилає погану витяжку, тому вона тільки псує шлунки хворим, не діючи на пухлину. Можливо, недоброякісним екстрактом і пояснюється протиріччя в даних про лікувальні властивості чистотілу при пухлинах» [2]. Той, хто читає, той розуміє: як у XIX столітті, так і нині все повторюється – знаходяться недобросовісні продавці, конкуренти, супер-

ники, заздрісники і недоброзичливці.

Чистотіл належить до родини макових (*Papaveraceae*) і займає все-редині нього особливе положення, так як плід рослини не має типової форми коробочки, яка притаманна цій родині. Дозрілий плід чистотілу більше подібний на типові стручки хрестоцвітів (капусти, редьки, гірчиці, редису, нічної фіалки «Вечірніці матрони» та ін.). Чотирьохпелюсткова квітка, в порівнянні з іншими квітами макових, невелика за формою і величиною, і більше нагадує хрест та квітки хрестоцвітів. Молочний сік, наявність алкалоїдів і особливо типового для макових алкалоїду протопіну характеризує рослину як ту, що відноситься до згаданої родини макових.

Чистотіл – багаторічна трав'яниста рослина, заввишки до 1 м. Стебло прямостояче, рідко вкрите волосками, зверху розгалужене. Має коротке кореневище товщиною до 1 см, на якому знаходяться численні розгалуження. Всі частини рослини, в т.ч. корені при надломі випускають жовтогарячий сік. Листки чергові, ясно зелені, знизу сизуваті, непарноперисторозсічені. Характерною особливістю чистотілу є наявність на нижній частині листя, стеблі і чашолистках волосків. За цією ознакою його легко можна відрізнити від інших висушених і подрібнених рослин. Суцвіття мають 1–8 гілок із зонтикоподібними суцвіттями, які розташовані на верхівці стебла, зазвичай з жовтими 4х пелюстковими квітами. Квіти цвітуть від 2 до 4 днів. Плід – прямостоячий стручок-коробочка (від 40 до 90 мм завдовжки, товщиною 2–3 мм) з численним чорним насінням подібним маковому. Може утворювати на одній рослині за різними інформаційними джерелами максимально до 4000–7000 насінин. Основний період масового цвітіння чистотілу з травня по червень. В цей період його радо відвідують бджоли, які збирають з нього нектар. Одночасно і поряд з чистотілом росте безліч інших квітучих рослин, з яких бджоли збирають нектар і пилок, і він не росте промислово суцільними посадками, тому неможливо дати відповідь, якого кольору, смаку і інших якостей буде цей мед.

Чистотіл належить до найбільш поширених бур'янів, запаси його як дикорослої рослини практично необмежені. Щорічно тільки в Україні можна заготовляти десятки тон трави і коренів чистотілу.

Хімічний склад. Чистотіл має 4 групи алкалоїдів:

- хелідоніну: хелірубин, хеліютин, хелеритрин, оксисангвинарин, сангвинарин, оксихелідонин, метоксихелідонин, α-гомохелідонин, d- і l-хелідонин;
- берберину: берберин, d- і l-стілопін, коптізин;
- протопіну: протопін, α-аллокріптопін, β-аллокріптопін;
- хінолізидину: d-спартеїн, l-спартеїн, dl-спартеїн, хелідамін, хеламін, хеламідін, корізамін, тетрагідрокорізамін, хелідимерін, сангвідимерін.

Також в чистотілі знайдені органічні кислоти [(хелідонова, l-піродикарбонова і оксихелідонінова, які містяться також в опіумі), лінолієва, ліноленова, в період цвітіння – яблучна, фумарова, янтарна], жирні і ефірні олії, багато аскорбінової кислоти, каротин, глюкоза, фруктоза, сапоніни, горечі, смолисті речовини, мінеральні речовини – кремній, залізо,

кальцій, магній, марганець, фосфор, сірка, хлор, алюміній і радіоактивний калій. В смолі чистотілу виявлені не ідентифіковані ефіророзчинні кислоти, які люмінісціюють блакитним кольором.

Заготівля чистотілу. В якості лікарської сировини використовують траву і кореневища з коренями. Майже всі автори вибирають метод збору чистотілу, притаманний для багатьох квітучих рослин, тобто період збору вважають найкращим в період його цвітіння (травень-липень), але за авторськими спостереженнями найкращий період збору – це час дозрівання насіння, коли вміст алкалоїдів в усіх частинах рослини досягає свого максимуму. Збирають його в суху погоду – викопують кущі чистотілу разом з коренями. З коріння струшують землю, і тільки коріння відразу обмивають у холодній воді. Надземну частину водою не миють. Звичайно при зборі чистотілу необхідно бути обережним і уникати потрапляння соку рослини в очі. Зазвичай сушать траву на горщиках або під навісами з доброю вентиляцією, розкладають її тонким шаром на папері або тканині, часто перекладають, щоб уникнути загнивання і прілості сировини. Але при цьому повільне висушування призводить до значної втрати активних речовин. Краще сушити на печі або в сушильній камері при температурі 55–60°C, таке прискорене сушіння зберігає максимум алкалоїдів, вітаміну С і каротину. Суху траву пакують в мішки, або тюки, зберігають в сухих, добре вентиляованих приміщеннях.

Медичне застосування чистотілу. Насамперед, пропоную прочитати книгу «Препарати чистотілу в біології і медицині», видану мною (А.І. Потопальським) у 1993 році, де зібрано і узагальнено великий обсяг інформації про мій досвід, досліді, використання, лікування, рецепти, застосування, виготовлення препаратів з чистотілу, яку можна прочитати на сайті <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html> на сторінці <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>.

Чистотіл використовується при лікуванні доброякісних (поліпозів, фіброепітеліом, поліпів, папілом і папіломатозів, бородавок та ін.) і злоякісних пухлин, захворюваннях печінки (інфекційній жовтусі, холециститі, жовчнокам'яної хворобі, цирозу, дифузній латентній гепатопатії, стані після холецистектомії, хвороб жовчних шляхів і міхура та ін.), хворобах нирок і сечовивідних шляхів, шлунково-кишкового тракту, водянці, лихоманці, подагрі, артриті, ревматизмі, кон'юнктивітах, блефаритах, малярії, при гінекологічних захворюваннях, хворобах шкіри, хворобах порожнини рота, хвороб бронхів і легень, ВІЛ-інфекції.

Один з рецептів, важливий для онкохворих пропоную в цій статті, присвяченій унікальній рослині, воістину Дару Небес – чистотілу:

Рецепт приготування і використання соку чистотілу

Знайти великі зрілі кущі чистотілу. Викопати їх з корінням, помити, подрібнити, як у салат, і перекрутити на м'ясорубці. Відтиснути з отриманої маси сік. Процідити його через 2 шари марлі, дати відстоятись ніч в темноті. Розфасувати в скляний посуд. Перші 0,5 л пити відразу по 1 чайній ложці 3 рази на день, а решту законсервувати горілкою або коньяком у

співвідношенні 3–4 частини соку на 1 частину консерванта (коньяк, горілка). Для консервації можна використати також морську сіль (3–4 ст. ложки на 1 л соку). Після використання свіжого 0,5 л соку перейти на консервованій. Сік вживати у вказаній дозі протягом місяця, після чого місячна перерва і повторний аналогічний курс. Після другого курсу – перерва і проводять 3-й такий же курс.

В таких дозах сік рекомендується для онкохворих під наглядом лікаря. В інших ситуаціях схема лікування узгоджується із своїми лікарями. Деякі хворі звикли вживати всі ліки з фруктовими соками, або розведені водою. У випадку із соком чистотілу при наявності подразнення шлунку варто вживати сік після їжі. Це право вибору кожного.

Що стосується токсичних впливів чистотілу, то вони перебільшені. А позитивні результати наведені на сайті <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/phytotea.html> в книзі А.І. Потопальського «Препарати чистотілу в біології і медицині» – К. «Наукова думка», 1992 р. – 235 с.

Завдяки багатому вмісту активних речовин, чистотіл має широкий спектр терапевтичного впливу на організм людини. Тому наявним результатом цього було створено велику різноманітність препаратів і лікарських форм на основі чистотілу. Найефективнішим з галенових препаратів є нативний, консервований та висушений з стебел і коріння рослини жовтопомаранчевий сік і сума понад 30 окремих алкалоїдів з нього. Трохи менше активні по дії препарати з сухої трави – водні настоянки і відвари, згущені екстракти і спиртові настоянки. Препарати очищених алкалоїдів, як суми, так і окремих з них відрізняються високою стабільністю, надійністю отримання лікарських форм (таблетки, мазі, ін'єкційні розчини, емульсії і т. ін). Дуже часто чистотіл входить до складу зборів лікарських рослин, таких як чай доктора А.І. Потопальського, що випускалися багато років на заводі «Ліктрави» м. Житомир (до його продажу іноземній фірмі): «Ангіотуморосан», «Артоуроросан», «Гастроросан», «Дермосан» «Імуносан», «Пневмосан», «Туморосан», «Уросан», «Холеуроросан», «Кардіосан», також чай інституту оздоровлення і відродження народів України – «Спокій», «Бадьорість», фітозбір А.І. Потопальського з 4-х трав для запобігання і лікування пухлин (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/phytotea.html>). Найбільш ефективними є сумарні препарати «Амітозин», «Амітозиноберамід» і їх похідні. Особливе місце в цій групі чистотілових препаратів належить, створеному автором у далекому 1959 році комплексному фітохімічному препарату – «Амітозину» з вираженою протипухлинною, протівірусною та імунорегуючою дією і незначною токсичністю. З часу створення і дотепер препарат був суттєво вдосконалений. Він успішно пройшов державні випробування в інституті раку у 2001 році і рекомендований до затвердження в медичній практиці в якості ефективного протиракового засобу (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/amitozyn.html>). Вперше в СРСР на тему ефективності чистотілу в лікуванні раку була мною надрукована стаття «Деякі дані про лікування злоякісних пухлин в експерименті» ще в студентські роки у Станіславському державному медичному інституті (нині Івано-Франківський національний медичний

університет) в матеріалах XXXI конференції наукового студентського товариства 14–15 грудня 1961 року. Далі вивчення цих препаратів мною (автором) і колегами продовжено у Львівському державному медичному інституті та Інституті молекулярної біології і генетики (ІМБіГ) НАН України. У Львові було створено згідно з Постановою Ради Міністрів СРСР та Державним комітетом СРСР з питань науки і техніки у 1967 р. проблемної лабораторії коригуючої терапії злоякісних пухлин і гемобластозів при Львівському медичному інституті під цю тематику, яку очолив автор наукового напрямку. «До співпраці було залучено лікарів, фармацевтів, хіміків, ботаніків, інженерів. На кожному кроці А.І. Потопальського примушували доводити право на життя його винаходу, хоча ці розробки мали державне значення і проводилися під грифом «таємно» [25]. Перехід у Київ в 1977 році був ознаменований створенням відділу модифікації структури біологічно активних речовин в ІМБіГ (Інститут молекулярної біології і генетики). Всюди і завжди, незважаючи на доказану ефективність препарату на хворих, особливо на стадіях патентування і медичного застосування з'являлися непереборні бюрократичні перешкоди. У 2009 р. Івано-Франківський національний медичний університет на 65-річчя свого створення згадав у книзі «Івано-Франківський національний медичний університет. Історія. Звершення. Особистості» важкий шлях свого колишнього випускника, автора цієї статті такими щирими співчутливими словами: «Бюрократичні перепони, на які він (ред. – автор) постійно наражався, не тільки не зупинили вченого, а навпаки, примусили працювати інтенсивніше, розширюючи сферу діяльності: він запатентував понад 60 нових препаратів з протипухлинною, противірусною та імуномодельюючою дією, розробив 15 оригінальних фіточаїв на основі чистотілу, створив більше 20 нових форм, сортів і видів рослин, 6 з яких затверджені Держсортінспекцією України і рекомендовані для широкого використання як нові сорти з високою продуктивністю і вмістом діючих речовин. А.І. Потопальський розробив низку сучасних біотехнологій:... І це далеко не все з наукового доробку А. Потопальського...» [25]. На жаль, в Україні не прийнято ні в часи СРСР, ні зараз згадувати і підтримувати піонерські, світового значення наукові розробки своїх громадян. Тому препарати цієї групи запатентовані А.І. Потопальським з його колективом у 16 зарубіжних країнах (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/patents.html> [3–24]). Автор і його колеги були представлені на одержання Нобелівської премії [25], але це все було забуте їх тодішніми сучасниками і теперішніми нащадками. Хвороба вічного забуття всього вітчизняного продовжується і до цього часу в сучасних умовах незалежної (!) України. Поріділий авторський колектив рахує лише втрати колег. Автор з боєм згадує тодішні надії і реальні не реалізовані можливості через відсутність підтримки найефективніших наукових розробок державою Україна. Ми перейшли на світове поширення інформації у 2016–2018 рр. через ГІСАП, МАНВО, шляхом популяризації перспективних напрямків за допомогою міжнародних форумів.

Для допомоги хворим на сайті Інституту оздоровлення і відродження народів України мною було викладено універсальний рецепт ПРОТИ-

ПУХЛИННОГО ЗБОРУ з 4-Х ТРАВ з протипухлинною, протилейкозною, антимікробною і протівірусною дією, який наведений нижче (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/phytottea.html>):

ЗБІР А. ПОТОПАЛЬСЬКОГО

ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ І ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН **(злоякісні – рак, саркома; доброякісні –** **поліпи, папіломи, фіброміоми, мастопатія та ін.)**

Підготувати три трилітрові банки з капроновими кришками.

- **Чистотіл** з коренями промити, дати стекти воді, дрібно порізати і перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 3 л. По 1-му літру цієї маси розікласти в кожну з підготовлених банок.

- Листя і гілочки **омели** (бажано з плодових дерев) перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 3 л. По 1-му літру цієї маси розікласти в кожну з підготовлених банок.

- Свіжі квіти **нагідків** (календула) перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 1,5 л. По 0,5 л цієї маси розікласти в кожну з підготовлених банок.

- Свіжі корені **аїру** дрібно порізати і перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 1,5 л. По 0,5 л цієї маси розікласти в кожну з підготовлених банок.

За відсутності свіжих рослин всипати в кожну з трьох банок по 200 г подрібненого сухого чистотілу, по 200 г сухої омели, по 100 г сухих квітів нагідок та по 100 г подрібнених сухих коренів аїру.

Чистотіл, омелу, календулу (нагідки) та аїр рівномірно змішати і залити екстрагентом (40%-спиртом, коньяком, горілкою або вином "Кагор"), покривши рослинну масу на 2–3 см. Через три дні настоювання, після вибирання рослинною масою екстрагента, можна долити в кожну банку ще такого ж екстрагента, щоб він знову вкрив на 2–3 см сировину. Настоювати 5–7 днів у темному прохолодному місці (не в холодильнику). Якщо використовується вино, то після 5–7 днів настоювання зберігати в холодильнику.

Перші 2 тижні приймати настоянку по чайній ложці тричі на день за 15–20 хв. до вживання їжі. Потім збільшити дозу до столової ложки тричі на день за 15–20 хв. до вживання їжі. Рослинну масу не викидати, а натискати ложкою, щоб можна було відлити настоянку.

Коли настоянку з першої банки використаєте, додайте до рослинної маси 1,5 л киплячої води (окропу), настоюйте ніч, відіжміть і викиньте рослинну масу. А рідину поставте в холодильник. Приймати по 2 столові ложки тричі на день перед уживанням їжі до закінчення настою.

Аналогічно використайте другу і третю банки. Потім – перерва три місяці.

Після трьохмісячної перерви знову зробить такий же збір. Нову порцію готують за цим же рецептом.

Для повного одужання такі курси повторюються регулярно, з пере-

рвою між кожним із них – три місяці, а для запобігання розвитку пухлин досить одного курсу на рік (тобто 3 банки 1 раз на рік).

Свіжий чистотіл і омелу, які не вимерзають, можна заготовляти будь-якої пори року, а нагідки і айр узимку використовують сухими.

Цей же збір можна вживати для лікування інфекційного вірусного ревматоїдного поліартриту. При цьому поряд з прийомом настоянки внутрішньо нею розтирають на ніч суглоби, а на найбільш болючі суглоби роблять із настоянки компрес.

Лікування пухлин і поліартриту цим збором здійснюється у комплексі з призначеним фахівцями лікуванням, під наглядом лікаря-онколога або терапевта з об'єктивним контролем (УЗД, рентгенографія, комп'ютерна томографія, аналізи крові, сечі та ін.)

Нюанси застосування рецепту:

- Заготівля омели можлива і не з плодових дерев (дуб, береза, акація, сосна чи тополя).

- Чистотіл треба заготовляти обов'язково з корінням.

- Для тих людей, хто абсолютно не переносить алкоголь, радимо використовувати водний напар із завчасно виготовленої суміші 600 г сухого чистотілу, 600 г омели, 300 г коренів айру та 300 г квіток нагідок. Дві столові ложки цієї суміші заливають 0,5 літра окропу, доводять до кипіння і настоюють 12 годин у термосі або в емальованому закритому посуді. Вживають протягом дня по пів-склянки за 15–20 хвилин до вживання їжі. Такі курси повторюють через кожні 2–3 місяці перерви. Хворим з підвищеною кислотністю шлунку треба цю кількість настоянки вживати після їжі.

- При поліартриті і хворобах шкіри доцільно поєднувати вживання настоянки трав всередину із зовнішнім її застосуванням шляхом втирання 2–3 столових ложок у вражені місця після пробудження вранці та перед сном. Тривалість комплексного лікування та ж сама.

- При важких станах у хворих злоякісними пухлинами після проведення хіміотерапії та променевого лікування, розсіяному склерозі, міопатії, псоріазі, склеродермії та “риб'ячій шкірі” (іхтіозі), СНІДі (ВІЛ-інфекції) перед настоюванням суміші чистотілу, омели, айру та нагідок у кожную банку додатково додають по 100 г сухої подрібненої ехінацеї (бажано нашого сорту “Поліська красуня”, а якщо її нема, то іншого сорту). При подрібненні ехінацеї використовують усі частини рослини.

- Після повного використання усієї суміші трав з трьох банок або сухого комплексу здійснюють лабораторне і клінічне обстеження у лікаря і разом з ним вибирають тактику подальшого лікування.

Попередження: суворо дотримуватися рекомендацій лікарів при вживанні препаратів чистотілу, показань і протипоказань до застосування.

Ще раз повернемося до «Амітозину» та інших препаратів на його основі: у відмінності від більшості існуючих протипухлинних препаратів, продукти алкілювання алкалоїдів чистотілу не пригнічують кровотворення і реактивність організму, нормалізують обмін речовин і мають незначну токсичність. При цьому в пухлинних (ракових) клітинах відбувається ряд

змін окисно-відновних ферментів, синтезу нуклеїнових кислот і вуглеводів, що веде до їх загибелі. На моделі гемоцитобластозу щурів Швеція встановлено явище диференціювання частини бластних клітин в нормальні під впливом тіофосфамідних похідних суми алкалоїдів чистотілу («Амітозин») і алкалоїду берберину («трибетамід» або «Амітозиноберамід»).

Післямова А.І. Потопальського. Звертаюсь до всіх небайдужих: «Поширюйте ці знання серед спеціалістів і населення, особливо при так званих «безнадійних випадках», які можуть бути і не безнадійними з використанням чистотілових препаратів – це підтверджують і наші разом з колегами спостереження, які надруковані в багатьох публікаціях в нашій країні та за кордоном».

Сьогодні від онкологів-практиків надходить тривожна інформація про виразну тенденцію до постійного зростання кількості діагностованих хворих на злоякісні пухлини і їх рецидиви. Тому важливо попередити розвиток хвороби: при наявності показань провести профілактичні курси застосування чистотілових препаратів, з яких найпростіший для виготовлення – ЗБІР А. ПОТОПАЛЬСЬКОГО ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ І ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН (з 4-х трав).

Краще не допустити виникнення та розвитку важкої хвороби, ніж потім з нею боротися... Як у народному прислів'ї: «Якщо б знав де впаду, соломки б підстелив».

Найбільше і найглибше про чистотіл написано автором (А.І. Потопальським) в книзі «Препарати чистотілу в біології і медицині», яку можна прочитати на сайті <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html> на сторінці <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>. В книзі наведено рецепти застосування чистотілу при різних хворобах, які можуть статися в нагоді будь-де і будь-коли, там де не буде ні лікаря, ні лікарень, ні часу для роздумів, ні сил для пошуку медичних сервісів!!!

Використана література:

1. Смик Г.К. «У природі й на городі» - К.:Урожай, 1990.
2. Електронний ресурс: А.І. Потопальський «Препарати чистотілу в біології і медицині». – Київ, Наукова Думка, 1992. - <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html>
3. Pat. 1304064 Great Britain Lvovsky Gas. inst. (SU) - Foreign Applic 16.6.69. - Publ. 23.05.73. (Тіофосфамідные производные изохинолиновых алкалоидов, метод их приготовления и применения)
4. Pat. 2052072 France Turkevich N.M., Potopalsky A.I., Olievskaja M.S., / Lvovsky Gas. inst. (SU) - Publ. 16.07.73. (Тіофосфамідные производные алкалоидов ряда изохинолина, их способ приготовления и применения)
5. Pat. 2028330 BRD Turkevich N.M., Potopalsky A.I., Olievskaja M.S. - (SU) - Verfahren zu deren Herstellung and Anwendung.- Publ. 27.05.71. (Производные амида тиофосфорной кислоты и алкалоидов изохинолинового ряда. Способ их получения и применения)
6. Pat. 752064 Belgue Lvovsky gos. inst.- Publ. 16.12.70. -n0 1330542 SU. (Тіофосфамідные производные алкалоидов ряда изохинолина, их приготовление и применение) / Туркевич Н.М., Потопальский А.И., Олийовская М.С., Пашке-

вич Ю.М., Новицкий В.М.

7. Pat. 85076 DDR Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I., et al.- (SU) - Publ. 12.10.71. (Способ получения новых тиофосфамидных производных алкалоидов изохинолинового ряда)

8. Патент в Швеции N 367637. Способ получения производных алкалоидов / Туркевич Н.М., Потопальский А.И., Олийовская М.С., Пашкевич Ю.М., Новицкий В.М. - 04.06.74.

9. Pat. 3865830 USA Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I. et al. (SU). - Publ. 11.02.75. (Тиофосфамидные производные изохинолиновых алкалоидов, метод их изготовления и применения).

10. Pat. 155618 Ceskoslovenska soc. republika Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Paskevic Y.M., Potopalsky A.I. et al. (SU). - Publ. 15.11.74. - Praha.

11. Pat. 7022029 France Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I., et al.- (SU) - Publ. 2.05.72.- Paris, 16.07.70.

12. Pat. 553225 Switzerland Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I. et al. (SU). - Publ. 30.08.74. - Zurich. (Способ получения аддиционных соединений триэтиленмида тиофосфорной кислоты и алкалоидов).

13. Патент Российской Федерации № 2021809 / Чуйко А.А., Пикалов В.К., Бакай Э.А., Богомаз В.И., Мосиенко В.С., Коваленко П.В., Юхименко В.Д., Козлов А.В., Потопальский А.И. Вещество, обладающее противоопухолевым действием - 30.10.1994 Бюл. №20 (Ин-т химии поверхности АН Украина, ИМБиг)

14. Деклараційний патент на винахід № 51566 Спосіб лікування раку підшлункової залози/ Сусак Я.М., Осинський С.П., Потопальський А.І., Потопальська Ю.А.-15.11.2002 Бюл.№ 11

15. Деклараційний патент на корисну модель №15873 Спосіб ранньої діагностики злоякісних пухлин/ Швачко Л.П., Потопальський А.І., Бух І.І., Степаненко А.П., Процик В.С., Кикоть В.О., Гульчій М.В. -17.07.2006 Бюл. № 7 (за даними клініцистів-онкологів препарат протипухлинної дії Амітозин здатний виявляти онкологічно змінені клітини у периферичній крові пацієнта в ранніх стадіях хвороби)

16. Патент України на корисну модель № 55573 Амітозиноберамід як інгібітор реплікації вірусу герпесу / А.І. Потопальський, С.Т. Рибалко, О.О. Фільченков, М.П. Завелевич – 10.12.2010 -Бюл. №23

17. Патент України на корисну модель № 88311 Ферментний біосенсор для визначення активності алкалоїдів чистотілу / Зінченко О.А., Шкотова Л.В., Марченко С.В., Заїка Л.А., Потопальський А.І., Солдаткін О.П. – Бюл.№8 -11.03.14

18. А.с. № 368254 Способ получения соединения тиофосфамида с алкалоидами чистотела большого. /Потопальский А.И., Туркевич Н.М., Олийовская М.С., Пашкевич Ю.М., Новицкий В.М. Бюл. N 9. 1973

19. А.с. № 456522 Т. Способ получения этилениминных производных винбластана / А.И. Потопальский, - 13.11.74.

20. А.с. № 629744 Т. Способ получения соединения тиофосфамида с алкалоидами чистотела большого / Потопальский А.И., Петличная Л.И. - 28.06.78.

21. А.с. № 923025 Т Способ борьбы с корончатогалловыми опухолями растений / З.Ю. Ткачук, А.И. Потопальский, Н.Б. Леманова, Ю.В. Пацковский, М.К. Зубко -12.12.81.

22. А.с. № 923116 Т. Сарколизинат берберина, обладающий противоопухолевой активностью / А.И. Потопальский, - 21.12.81.

23. А.с. № 1007353 Т. NI, NII ,NIII -три[2-(N-берберино) этиламида] тиофосфорной кислоты, обладающие противоопухолевой активностью / Л.И. Петличная, А.И. Потопальский, С.В. Ивасивка - 23.11.82.

24. А.с. № 1048755 Т. N1,N2,N3 N4 / N I,N II - (диэтиленимида) тиофосфамидозтил / винбластана сульфат, обладающий противоопухолевой активностью / Плешнев В.И., Ивасивка С.В., Потопальский А.И., Цегельский А.А.- 15.06.83.

25. Івано-Франківський національний медичний університет. Історія. Звершення. Особистості. – К: Світ Успіху, 2009. – 368с., іл.

І ЗНОВУ ПРО ДАРУНОК НЕБА – ЧИСТОТІЛ

Внаш переповнений інформацією час мало хто знає про лікувальну цілющу силу чистотілу. На дачних ділянках його нещадно виполюють, в кращому випадку не звертають на нього увагу. Більшість лікарів стверджують про його отруйну силу і в своїх працях всіляко уникають використання чистотілу, причому поширено і вільно використовують найбільш отруйніші, ніж чистотіл рослини, а саме: дурман, блекоту чорну, аконіт, мухомори. З найдревніших інформаційних джерел, що дійшли до нас, у древні часи добре знали про силу чистотілу і широко успішно використовували. Відомий французький вчений і лікар Одо з Мена-на-Луврі (XI ст.) написав про цю рослину:

**«Сік квітучого чистотілу разом з медом на повітрі варять,
Варять на легкому вогні, поки піни не випустить всій він
І консистенцією густого меду не стане;
Засобу для очей, кажуть, не знайдеш кориснішим ніж цій,
Тьмою вражених, – і треба очі і їм змазувати часто.
Корінь його розтирають, змішуючи з кропом, і разом
З білим вином вживають всі ті, хто хворіє жовтяницею;
Як стверджують, розтертий він біль припиняє зубній.
Якщо з листя товченого його виготовити припарку
Разом з вином, від неї, кажуть, зникають плями».**

Середньовічний вірменський лікар Амірдовлат Амаснаці (XV ст.) пише в своїй енциклопедії про лікарські властивості чистотілу, що «Якщо змазувати допоможе при екземі і свербіжу. Якщо посипати їм (порошком трави) язви, то висухнуть їх».

У давнину у відварі чистотілу купали золотушних дітей, зводили веснянки і бородавки, лікували свербіж, коросту і туберкульоз шкіри (з джерел вітчизняної народної медицини). В повідомленні С.Є. Червинського (XIX ст.) товчену траву чистотілу змішану з вершками, накладали на шкіру, вражену свербіжем і псоріазом. Вплив такої мазі на хворобу був успішним.

В XIX столітті вчені відмічали позитивний вплив екстракту чистотілу при лепрі (проказі). В монографії Г. Мадауса показано, що чистотіл виліковує «вовчий» лишай (туберкульозний вовчак).

У 1940 році М.М. Бременер використав для лікування шкірного туберкульозу чистотіл у вигляді пасти з назвою «паста Бременера» або «Плантазан В». Мазь чорного кольору зернистої консистенції, без запаху, накладали на вогнище туберкульозу шкіри на 2–3 дні. Лікування давало добрий позитивний результат і було безболісне.

Дореволюційні лікарі широко використовували чистотіл для лікування поліпозу кишківника і шлунку. Позитивний терапевтичний ефект спостерігали від вживання чистотілу внутрішньо у вигляді напару в поєднанні з трьохколірною фіалкою у хворих псоріазом. Відвар трави лікарі призначали внутрішньо як жовчогінний засіб при хворобах печінки.

В Болгарії при порушенні обміну речовин приймали ванни з чистотілом. В Польщі використовували при геморої, у Франції – як сечогінний, збуджуючий і послаблюючий засіб, у Німеччині – як болезаспокійливий, дерматологічний, протизапальний засіб.

Дослідження XX–XXI століття підтвердили, що препарати чистотілу мають протизапальну, знеболюючу, спазмолітичну, репаративну, жовчогінну, противірусну, бактеріостатичну дії. Препарати чистотілу затримують ріст пухлин, особливо на шкірі і слизових. Ін'єкційне і ректальне введення чистотілу омолоджує – це першими помітили жінки. Багато рецептів з практичним використанням чистотілу великого наведено в науково-практичній книзі «Препарати чистотілу в біології і медицині» А.І. Потопальського, з якою можна ознайомитися на сайті (<http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>) і замовити у фейсбуці Інституту оздоровлення і відродження народів України.

Для допомоги лікарям і хворим наводимо серію рецептів з різних джерел інформації:

Одне з джерел інформації належить доктору медичних наук, професору, заслуженому винахіднику І.П. Неумивакіну, який був один із засновників і розробників методів і засобів надання медичної допомоги космонавтам при польотах різної тривалості і популяризатором ефективної доступної медицини.

Древня східна мудрість гласить: «Роль рослин для людини – безцінна. Немає рослини, яка не була б лікарською і немає хвороби, яку неможливо було б вилікувати рослинами».

РЕЦЕПТИ ЛІКУВАННЯ ЧИСТОТІЛОМ ПРИ ПУХЛИНАХ

(З КНИГИ «ЧИСТОТІЛ. МІФИ І РЕАЛЬНІСТЬ» І.П. НЕУМИВАКІНА)

«Для лікування фіброми матки з кровотечами рекомендовано готувати наступні збори:

1. Чистотіл великий (трава) 0,5 частини

Ожина (листя) – 1 частина

Калина (листя) – 2 частини

Грицики (трава) – 2 частини

1 ст. ложку збору залити 250 мл окропу, закрити, кип'ятити на водяній бані 2–3 хвилини, настояти 2 години. Пити протягом дня рівними частинами, бажано до їжі.

Частіше приймайте траву чистотілу, оскільки чистотіл має властивість зупиняти ріст пухлин (і доброякісних, і злоякісних), та він заспокоїливо діє на організм. Але дуже захоплюватись цією травою не варто, оскільки при невмілому застосуванні вона може нашкодити».

2. «Чистотіл великий (трава) – 1 частина

Деревій (квітки) – 0,5 частини

Кінський щавель (коріння) – 4 частини

1 ч. ложку збору залити 600 мл окропу, кип'ятити на водяній бані 3 хвилини, настояти 3 години. Можна застосовувати для ванночок або сприн-

цювання. Збір має кровоспинну дію. Слідкуйте за точністю рецептури. Протипоказаний вагітним жінкам».

3. «Чистотіл великий (трава) – 1 частина
Календула (квітки) – 2 частини
Хвощ польовий – 1,5 частини
2 ч. ложки збору залити 250 мл окропу, закрити, настояти 40 хвилин.
Робити клізми».

4. «Для лікування фіброми матки з кровотечами можна пити траву чистотілу, але в невеликих кількостях: 1 ч ложку без верху залити 300 мл крутого окропу. Пити краще з молоком 4–5 разів на день до їжі, не частіше ніж 1–2 рази на тиждень. Добре його приймати на ніч, оскільки він має заспокійливу дію».

«При жовтяниці, пухлинах печінки рекомендовано приготувати такий збір:

Чистотіл великий (трава) – 2 ст. ложки
Крушина ламка (кора) – 4 ст. ложки
Всю суміш кип'ятити 12–15 хвилин, в 1 літрі води, настоювати 1 годину, процідити, віджати і приймати весь відвар протягом доби за 5–6 прийомів.
Дітям давати по 50 мл 3–4 рази на день при захворюваннях печінки».

«При пухлинах селезінки, а також жовтяниці та інших захворюваннях печінки рекомендовано вживати такий збір:

Чистотіл великий (трава) – 2 ст. ложки
Коров'як скіпетроподібний (квітки) – 4 ст. ложки
Нагідки лікарські (квітки) – 4 ст. ложки
Шавлія лікарська (листя) – 4 ст. ложки
Верба ламка (молода кора) – 4 ст. ложки
6 ст. ложок збору кип'ятити 12–15 хвилин в 1 літрі води, настоювати 1 годину, процідити і приймати по 1 склянці 2–3 рази на день.
Дітям давати по 1–2 ст. ложки 2–3 рази на день».

«При пухлинах селезінки рекомендовано також вживати такий збір:

Чистотіл великий (порошок з листя) – 1 ст. ложка
Кропива пекуча (порошок з листя) – 1 ст. ложка
Подорожник ланцетний (порошок з листя) – 1 ст. ложка
Шавлія лікарська (порошок з листя) – 1 ст. ложка
Порошки ретельно змішати і зсипати в скляний посуд. Приймати суміш на кінчику ножа (біля 0,5 г) 3–4 рази на день, запиваючи медовою водою.
Дітям дають менші дози – 3 рази на день».

«Як протизапальний засіб при злоякісних новоутвореннях рекомендовано збори:

1. Чистотіл великий (трава) – 1 частина
Собача кропива (трава) – 2,5 частини

Календула (квітки) – 1 частина
Бузина чорна (квітки) – 1,5 частини
Омела біла – 3 частини

1 ст. ложку збору залити 300 мл окропу, закрити, кип'ятити на водяній бані 1 хвилину, настояти 40 хвилин. Пити в 2 прийоми, вранці та ввечері. Якщо ви будете пити збір літом, то їжте більше капусти, моркви, кропу.

2. Чистотіл великий (трава) – 1,5 частини
Бузина чорна (квітки) – 0,5 частини
Лопух великий (коріння) – 1 частина
Лаванда (квітки) – 1 частина
Омела біла – 2 частини

1 ст. ложку збору залити 250 мл окропу, закрити, завернути в рушник і настояти 4 години. Пити в 2 прийоми, вранці і ввечері.

Збір також допомагає при побічних захворюваннях: шкіри та органів дихання. Знижує тиск.

РЕЦЕПТИ ЛІКУВАННЯ ЧИСТОТІЛОМ (З КНИГИ «ЛІКУВАННЯ ЧИСТОТІЛОМ» Л. КОСТИНОЇ)

Для профілактики раку, придушення інфекції, підвищення імунітету:

Пижмо, квіти – 1 ст ложка
Омела біла (з фруктових дерев) – 1 ст ложка
Чистотіл великий, трава (свіжа) – 2 ст ложки

Сировину залити 0,5 л води, довести до кипіння, настояти ніч, процідити. Пити протягом дня. Дозування підбирайте самі, орієнтуючись на самопочуття.

Від раку шлунка

1. Водний екстракт чистотілу великого – 15–20 мл

М'ятні краплі – 60 мл

Сироп (наприклад, шипшини) – 300 мл

Приймати по 6 ст. ложок на день

2. Одну столову ложку настою чистотілу великого поміщають в емальований посуд, заливають 1 склянкою окропу (200 мл), закривають кришкою і тримають на водяній бані 15 хв., потім проціджують, сировину віджимають. Отриманий настій розводять кип'яченою водою до 200 мл. Настій зберігати в прохолодному місці не більш двох діб.

Приймати по 1/2 – 1/3 склянки 2–3 рази на день за 15 хв. до їжі.

Папіломатоз шлунку

Вживати по 30–50 г подрібненого чистотілу великого усередину. Доброякісні поліпи шлунку і кишок відокремлюються.

Поліпоз

Сік кореня чистотілу великого – 200 г з'єднати з 200 мл горілки. На-

стояти 7 днів у прохолодному темному місці. Пити по 1 чайній ложці за 2 години до їжі кілька разів на день.

Можна використовувати саму рослину, хоча це менш ефективно. 1 чайна ложка чистотілу на склянку окропу. Настояти і пити по 1/4 склянки 2–3 рази на день. Такий варіант корисний при поліпі в носі і виліковує флегмонозну ангіну, якщо полоскати горло.

Лейкемія

Календула, квітки – 10 г

Татарнику, квітки – 10 г

Кропива дводомна, листя – 10 г

Чистотіл великий, трава – 10 г

Збір заварити літром окропу, настояти в щільно закритому посуді 8 годин, процідити. Зберігати в прохолодному місці.

Приймати по 2 ст. ложки 3 рази на день до їжі, розбавляючи перед вживанням прохолодною водою. Поки не скінчиться розчин дотримувати строгої дієти: їсти тільки моркву, буряк, капусту, фрукти у свіжому чи сушеному вигляді.

При пухлинах різної локалізації

1. Подрібнити свіжу рослину чистотіл великий і залити спиртом на стільки, щоб змочити рослину. Через тиждень процідити. Приймати до їжі, починаючи з 20 крапель і закінчуючи 50 краплями, збільшуючи щодня на 1 краплю (чистотіл розбавляють перед вживанням столовою ложкою води).

2. Одну столову ложку чистотілу заварити склянкою окропу і пити по 1 столовій ложці протягом дня до їжі і між прийомами їжі. Такий же настій, витриманий у духовці чи термосі (4 години), пити вже по 200 г два рази на день ранком і ввечері.

3. 20 г кореневищ і коренів чистотілу подрібнити. Настояють 8 годин у 1 літрі води і п'ють по 0,5 склянки 3–4 рази на день.

При пухлинах печінки

Сік чистотілу великого, наполовину розведений горілкою приймати по 1 чайній ложці 3–4 рази на день, запиваючи водою.

Лікування шкіри, ураженої раком

Рекомендується в літню пору змазувати шкіру жовтогарячим соком чистотілу великого, а в зимовий час – уражені місця обмити міцним настоем з висушеної трави, а потім прикласти марлеву пов'язку з маззю.

Рецепти приготування мазей:

1. Висушену траву розтирають у порошок, просівають через сито, змішують з гарячим розтопленою свинячим жиром чи вазеліном у рівних пропорціях і зберігають у холодному місці без доступу світла.

2. На частину свіжої трави беруть дві частини спирту, настоюють у тем-

ному місці 2 тижні, періодично струшуючи, проціджують, залишок віджимають. Отриманий екстракт змішують у пропорції 1:1 зі свинячим жиром чи вазеліном і тримають на киплячій водяній бані доти, поки спирт не випарується.

При лікуванні маззю всередину приймають по 10 крапель екстракту, розбавивши його в пропорції 1:3 горілкою чи спиртом, запивають 1/4 склянки соку подорожника.

3. Для лікування довго незагойних ран використовують свіжу мазь такого складу:

- 2 частини свіжої трави чистотілу великого
- 1 частина росички круглолистої
- 2 частини тільки квітучих верхівок звіробою звичайного
- 1 частина квіток календули лікарської (нагідки)

Усе ретельно розтирають, змішують, додають небагато рослинної олії і змащують ватним тампоном, просоченим цією маззю.

При раку шкіри

На уражені ділянки накладають мазь у вигляді пов'язок:

1. Мазь зі свіжого соку чистотілу великого (1 частина) і вазеліну (4 частини). (Жовтий сік чистотілу великого змішують з вазеліном чи вершковим маслом і розтирають у ступці до утворення однорідної маси)

2. Мазь з порошку із сушеного чистотілу великого (1 частина) і вазеліну (1 частина). (Порошок змішують з вазеліном чи вершковим маслом і розтирають у ступці до однорідної маси)

3. Прикладають до хворого місця марлеву серветку, змочену в такому розчині:

- настояти в 200 мл води дрібно нарізану одну голівку часнику і 100 г календули лікарської (квіток); додати 200 г свіжого вижатого соку чистотілу великого, 200 г спирту, ложку березового гриба чаги, 200 г води, 30 г порошку кореня лепехи болотної; довести до кипіння; усе змішати; настояти 7–10 днів у темному місці, процідити і додати 1 столову ложку березового соку, очищеного дьогтю. Покласти наверх марлевої серветки целофан, одягнути старий одяг, змінювати пов'язку 3–5 разів до повного розсмоктування. Виходить легкий опік, у ніжних місцях буде чесатися 3 дні і загоїться.

4. Змащують ділянку хворої шкіри мазями:

- Сухий подрібнений чистотіл великий – 1 г
Вазелін – 4 г
Морквяний сік – 1 г
- Свіжий сік чистотілу великого – 1 частина
Вазелін – 4 частини

Мазі зберігати в скляній баночці з кришкою.

При раку матки

Півлітрову банку наполовину наповнюють подрібненою травою чистотілу великого травневого збору, заливають доверху горілкою і витримують 2 тижні. Потім ці 150 г концентрованої настоянки розбавляють 350 г горілки, довівши її обсяг до 0,5 л. Приймають 3 рази на день до їжі, хвилин за 10 до прийому відвару чи спиртової настоянки полину звичайного (чорнобильнику), капаючи з піпетки в 50-грамову чарку з водою (у перший тиждень по 10 крапель на чарку, у другу – 20 крапель, у третю – 30 крапель, а з четвертого тижня і до повного використання настойки – по 50 крапель).

Фіброміома матки

Для її лікування рекомендуються протипухлинні збори:

- Чистотіл великий, трава – 1 частина
Чебрець (материнка), трава – 1 частина
Кропива дводомна, листя – 1 частина
Звіробій звичайний, трава – 1 частина

Траву подрібнити, перемішати. Залити 2 столові ложки суміші двома склянками окропу. Настояти 20 хв. Процідити. Це порція на 2 дні.

Перший прийом – 1–2 ковтка після геркулесової каші, звареної на воді без солі, олії, цукру. Інше невеликими ковтками випити протягом дня. Відвар зберігати в холодильнику. Курс лікування – 2 тижні. Приймати при фіброміомі і папіломах.

- Череда, трава – 1 частина
Деревій – 1 частина
М'ята, листя – 1 частина
Календула, квітки – 1 частина
Чистотіл великий, трава – 1 частина
Звіробій, трава – 1 частина

Залити столову ложку збору склянкою окропу. Настояти 15 хв. Процідити. Пити по 0,5 склянки 3 рази на день протягом 2 місяців. Перерва – 3 місяці. Потім повторити. Рекомендується при фіброміомі і мастопатії.

Папіломатоз гортані

Змащувати папіломи гортані препаратом, що представляє собою випарену до консистенції сметани суміш соку настою чистотілу великого.

Папіломатоз кишок

Рідку кашкоподібну масу, подрібненої в м'ясорубці трави чистотілу великого (50 г маси розвести в 200–500 мл гарячої води) у вигляді клізми вводити на 30 хв. у товсту кишку один раз у два дні. Розпад і вихід папілом починається вже після 2–3 клізм.

Поліпи шлунково-кишкового тракту

Свіжу траву Чистотілу великого пропустити через м'ясорубку. Учетверо скласти марлю, віджати сік і змішати з горілкою – склянка на склянку. Дати постояти добу, час від часу струшуючи пляшку. П'ють по 1 чайній ложці 3–4 рази на день на порожній шлунок. Термін лікування не більш 3–4 місяців. При необхідності курс повторити на наступний рік.

Поліпоз товстої кишки

Необхідна доза стебел, листя чистотілу великого розтирається в ступці чи пропускається через м'ясорубку. Кашкоподібну масу заливають гарячою кип'яченою водою (70–80 °С) у співвідношенні 1:10, після остигання вводять суміш клізмою, попередньо за 2–3 години роблять звичайну клізму. Лікувальну клізму треба тримати 1–2 години. Потрібно 10–12 клізм через день чи кожен день кожні 2–3 місяця. Лікування проводиться під спостереженням лікаря.

Від висячих родимок (невусів)

1 курс – 10–20 днів клізми з 1 чайною ложкою соку чистотілу великого. Відпочинок 15–20 днів.

2 курс 10–20 днів клізми з 1 столовою ложкою соку чистотілу великого. Відпочинок 15–20 днів.

3 курс – 10–20 днів клізми із соком чистотілу великого (дозування збільшують на одну чайну чи столову ложку по самопочуттю).

Кількість курсів теж по самопочуттю, але не більш 4 підряд. Потім зробити перерву на місяць і повторити, а краще провести подібний цикл із трохи більшим дозуванням. Повторити на наступний рік.

У багатьох людей після курсу клізм із чистотілом виникає закріплення кишківнику. Для цього є варіанти вживання їжі з клітковиною, салатами з живих свіжих яблук, моркви, буряка, чай з крушиною. Зникнення невусів виступає, як показник наявності і зникнення поліпів у товстому кишківнику.

Мастит

Змащувати рясно соком чистотілу великого тріщини сосків і самі груди 3–4 рази з проміжком у часі 2–3 хвилини через 1–2 години. Можна приймати усередину за 10–15 хв. до їжі 3 рази на день по 1 столовій ложці, розбавивши водою.

Збір при фіброміомах матки і при кістах яєчників

Цикорій звичайний, корінь – 2 частини

Кропива дводомна, листя – 5 частин

Подорожник великий, листя – 5 частин

Шипшина корична, плоди – 3 частини

Горець перцевий, трава – 2 частини

Чистотіл великий, трава – 2 частини

Обліпіха грушоподібна, листя – 3 частини

Нагідки лікарські (календула лікарська), квітки – 4 частини

Ромашка аптечна, квітки – 4 частини

Черемшина звичайна, квітки – 1 частина

Одну столову ложку суміші трав залити в термосі 1 склянкою окропу, настояти 4–6 годин, процідити. Приймати усередину в теплому вигляді по 1/4 склянки 3 рази на день за одну годину до їжі.

Курс лікування – 1 місяць, перерва – 2 тижня, потім другий курс і провести таких мінімум 3 курси. Лікування проводиться під контролем лікаря. Кількість курсів строго індивідуально.

Перешкоджає розростанню метастазів

Столову ложку подрібненого збору чистотілу великого, кропиви дводомної і календули лікарської (рівні частини) залити склянкою окропу, настояти в термосі. Приймати 0,5 склянки ранком натще, а іншу половину склянки до вечері.

Доброякісні пухлини (міома і мастопатія)

Залити 1 столову ложку з верхом чистотілу великого склянкою горілки. Настояти 15 днів. Процідити. Приймати, розчинивши в пів склянці холодної кип'яченої води натще:

1-й день – 1 крапля

2-й день – 2 краплі

3-й день – 3 краплі і далі до 15 крапель

Якщо на 3-й чи 4-й день виникне нездужання, то змінити дозування на інше: 3-й день – 3 краплі

4-й день – 3 краплі

5-й день – 4 краплі

6-й день – 4 краплі і далі ідентично.

При запамороченні, болі в серці і підвищенні температури приймати по 1–2 краплі протягом 7 днів, поки самопочуття не нормалізується.

З 16 дня протягом місяця (чи 1,5 місяця, якщо пухлина велика) приймати по 15 крапель. Жінкам з малою вагою достатня доза – 10 крапель. Потім зниження їхньої кількості до однієї краплі щодня. Таким чином, курс лікування – 60–75 днів. При необхідності курс можна повторити через 2 місяці. Третій курс проводити через 6 місяців після закінчення другого.

При захворюванні шлунку може з'явитися печія. У цьому випадку рекомендується виключити молочні продукти і бажано перед лікуванням настояною чистотілу великого провести курс лікування гастриту.

Гарною ознакою при лікуванні може служити легке поколювання в області пухлини.

ЗБОРИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРИ ХВОРОБАХ ПЕЧІНКИ

1. Чистотіл великий, трава – 1 частина

Рошашка аптечна, квіткові кошики – 1 частина

Вахта трилиста, листя – 1 частина

Столову ложку суміші залити склянкою окропу, настояти годину, процідити. Приймати по 0,5 склянки через годину після їжі – ранком і ввечері.

2. При болях у печінці

Чистотіл великий, трава – 2 частини
Кульбаба лікарська, корінь – 4 частини
Горець пташиний (спориш), трава – 3 частини
Кукурудза, рильця – 3 частини
Звіробій продірявлений, трава – 4 частини
Аніс звичайний, плоди – 2 частини
Фіалка триколірна, трава – 2 частини

Ложку суміші заливають склянкою окропу, кип'ятять 30 хвилин, охолоджують 10 хвилин, проціджують. Приймають по 0,5 склянки 3 рази на день за 15–20 хвилин до їжі.

3. Кульбаба, корінь – 2 частини
Деревій, трава – 2 частини
Лепеха, корінь – 1 частина
Чистотіл великий – 1 частина

Столову ложку збору заливають склянкою води, кип'ятять на водяній бані 15 хвилин, настоюють 30 хвилин, проціджують. П'ють по 1/3 склянки 3 рази на день перед їжею.

При гепатитах і болях в ділянці печінки

Чистотіл великий, трава – 15 г
Вахта трилиста, листя – 15 г

Столову ложку подрібненої сировини заливають склянкою гарячої води, кип'ятять на водяній бані 15 хвилин, охолоджують 45 хвилин, проціджують і доводять обсяг настою кип'яченою водою до 200 мл. Приймають по 1 склянці настою ранком і ввечері через 1 годину після їжі.

При недостатнім виробленні жовчі в печінці

Чистотіл великий, трава – 1 частина
Кульбаба лікарська, корінь – 1 частина
Горець пташиний (спориш), трава – 1 частина
Кукурудза, рильця – 2 частини
Звіробій продірявлений, трава – 1 частина
Аніс звичайний, плоди – 1 частина

Приймати у вигляді відвару по 0,5 склянки 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

При гепатитах

1. Чистотіл великий, трава – 20 г
Золототисячник, трава – 20 г
Кульбаба, корінь – 25 г

Столову ложку збору залити склянкою окропу, варити 15–20 хвилин, процідити. Пити в три прийоми протягом дня.

2. Ромашка аптечна, квітки – 10 г
Солодець голий (солодка), корінь – 10 г
Звіробій, трава – 10 г
Чистотіл великий, трава – 10 г

М'ята перцева, трава – 20 г

Столову ложку залити склянкою окропу, кип'ятити 5–7 хвилин, настояти, процідити. Пити по склянці відвару 2 рази на день перед їжею.

При вірусному гепатиті

Болгарські лікарі рекомендують 8 г (майже 4 столові ложки) чистотілу великого на склянку окропу.

При гепатитах і холециститах

1. Чистотіл великий, трава – 1 частина
Золототисячник, трава – 1 частина
Кукурудзяні рильця – 2 частини
Льонок звичайний, трава – 2 частини
Кмин, квітки – 3 частини

Столову ложку залити склянкою окропу, настояти 30 хвилин, процідити. Пити по 100 г 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

2. Безсмертник, квітки – 3 частини
Кукурудзяні рильця – 2 частини
Льонок звичайний, трава – 1 частина
Золототисячник, трава – 1 частина

Столову ложку залити склянкою окропу, настояти 30 хвилин, процідити. Пити по 0,5 склянки відвару 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

При гепатитах з порушенням кровообігу і набряками

- Адоніс весняний – 20 г
Хвощ польовий, трава – 30 г
Деревій звичайний, трава – 30 г
Чистотіл великий, трава – 20 г

Приймати по 0,5 склянки відвару 2 рази на день за 30 хвилин до їжі.

При холециститі, жовчокам'яній хворобі (Л.Р. Пастушенко)

- Календула лікарська, квітки – 10 г
Кукурудза звичайна, стовпчики з рильцями – 10 г
М'ята перцева, листя – 10 г
Кульбаба лікарська, корені – 10 г
Пижмо звичайне, квітки – 10 г
Полин гіркий, трава – 10 г
Ромашка аптечна, трава – 10 г
Фенхель звичайний, плоди – 10 г
Цмин піщаний, квітки – 10 г
Чистотіл великий, трава – 10 г

Приймати настій по 1/2–1/3 склянки 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

При жовчокам'яній хворобі

1. Горіць пташиний, трава – 15 г

Звіробій продірявлений, трава – 20 г
Кукурудза звичайна, стовпчики з рильцями – 15 г
Кульбаба лікарська, корені – 20 г
Фіалка триколірна, трава – 10 г
Чистотіл великий, трава – 10 г
Цмин піщаний, квітки – 10 г

Приймають відвар по 1/2–1/3 склянки на день за 30 хвилин до їжі.

2. Чистотіл великий, трава – 50 г

М'ята перцева – 50 г

Дві столові ложки залити склянкою окропу, парити 30 хвилин, процідити. Приймати по 0,25–1 склянці ранком і ввечері.

3. Чистотіл великий, трава – 1 частина

Кульбаба, корінь – 2 частини

Горець пташиний, трава – 1 частина

Кукурудзяні рильця – 1 частина

Звіробій, трава – 2 частини

Фіалка триколірна, трава – 1 частина

Аніс звичайний, плоди – 1 частина

Столову ложку залити склянкою окропу, кип'ятити 30 хвилин на водяній бані, охолодити, процідити. Пити по 50 г відвару 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

4. Чистотіл великий, трава – 10 г

Кульбаба лікарська, корінь – 20 г

Горець пташиний, трава – 15 г

Кукурудза, рильця – 15 г

Звіробій продірявлений, трава – 20 г

Аніс звичайний, плоди – 10 г

Фіалка триколірна, трава – 10 г

Приймати по 1/2–1/3 склянки відвару 3 рази на день за 30 хвилин до їжі при жовчокам'яній хворобі.

5. Жостір ламкий (крушина вільховидна), кора – 10 г

Фенхель, плоди – 10 г

Цмин піщаний, квітки – 10 г

М'ята перцева, листя – 20 г

Деревій, трава – 10 г

Полин гіркий – 10 г

Чистотіл великий, трава – 5 г

Дві столові ложки залити склянкою окропу, парити 30 хвилин, процідити. Приймати по склянці відвару ранком і ввечері.

6. Крушина ламка, кора – 2 частини

Кульбаба лікарська, корінь – 2 частини

Барбарис сибірський, листя, плоди, корені – 2 частини

Фенхель звичайний, плоди – 2 частини
Кукурудзяні рильця – 4 частини
Володушка золотиста (ласкавець) – 4 частини
Звіробій звичайний, трава – 3 частини
Зубчатка пізня, трава – 2 частини
Нагідки лікарські, квітки – 3 частини
М'ята польова, трава – 3 частини
Чистотіл великий, трава – 2 частини
Ромашка аптечна, квітки – 3 частини
Пижмо звичайне, квіткові кошики – 2 частини

Дві столові ложки суміші засипати в термос, залити 0,5 л киплячої води, настояти протягом 6–8 годин, процідити. Приймати усередину в теплому вигляді по 0,5 склянки настою 4 рази на день за 20–30 хвилин до їжі. Тривалість лікування залежить від важкості захворювання. Лікування може продовжуватися 2–3 місяця.

При жовчокам'яній хворобі і захворюваннях жовчовивідних шляхів

Цмин піщаний, квітки – 10 г
Кукурудзяні стовпчики з рильцями – 10 г
Ромашка аптечна, квітки – 10 г
Кульбаба лікарська, корінь – 10 г
Фенхель звичайний, плоди – 10 г
Полин гіркий, трава – 10 г
Календула лікарська, квітки – 10 г
М'ята перцева, трава – 10 г
Пижмо звичайне, квітки – 10 г
Чистотіл великий, трава – 10 г

Приймати по 1/2–1/3 склянки відвару 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

Жовчогінний засіб

Цмин піщаний, квітки – 2 частини
Чистотіл великий, трава – 1 частина
М'ята перцева, трава – 1 частина

Приймати по 0,5 склянки 2 рази на день ранком і ввечері.

При холециститі, холангіті

Чистотіл великий, трава – 20 г
Волоський горіх, листя – 20 г
Цикорій, корінь – 20 г

Столову ложку залити склянкою окропу, настояти 30 хвилин, процідити. Приймати по 3/4–1 склянці за 20 хвилин до їжі.

При холецистопатії

Перстач гусячий – 30 г
Чистотіл великий, трава – 30 г

М'ята перцева, листя – 30 г

Меліса лікарська, листя – 30 г

Столову ложку залити склянкою окропу, настояти, процідити. Пити гарячим по 1–2 склянки на день.

Для підтримки регулярного стулу при гепатитах

Жостір ламкий (крушина вільховидна), кора – 20 г

Вахта трилиста, листя – 15 г

Горечанка жовта, корені – 15 г

Чистотіл великий, трава – 15 г

Кульбаба лікарська, трава – 15 г

М'ята перцева, листя – 15 г

Приймати по 1/2–2/3 склянки відвару 3 рази на день за 30 хвилин до їжі.

При дискенеізії жовчних шляхів і при хронічному холециститі

Береза біла, бруньки – 2 частини (40 г)

Цмин піщаний, квітки – 5 частин

Звіробій продірявлений, трава – 5 частин

Суниці лісові, трава – 3 частини

Льон посівний, насіння – 3 частини

Яловець звичайний, ягоди – 2 частини

М'ята перцева, трава – 3 частини

Чебрець, трава – 5 частин

Чистотіл великий, трава – 4 частини

Щовечора 2–3 столові ложки збору засипати в термос (0,5 л), залити крутим окропом, наступного дня випити весь настій у теплому вигляді за 3–4 прийоми за 20–30 хвилин до їжі.

При гіперформі дискенеізії жовчних шляхів зі спазмами

Перстач гусячий, трава – 1 частина

Чистотіл великий, трава – 1 частина

М'ята перцева, трава – 1 частина

Столову ложку суміші заливають 200 мл гарячої води, кип'ятять на водній бані 15 хвилин, настоюють 30 хвилин, проціджують і доводять об'єм настою кип'яченою водою до 200 мл. П'ють по 1–2 столові ложки гарячого настою на день.

При хронічному панкреатиті з жовчокам'яною хворобою

Аніс, плоди – 1 частина

Чистотіл великий, трава – 1 частина

Кукурудзяні рильця – 1 частина

Кульбаба, корінь – 1 частина

Горець пташиний, трава – 1 частина

Звіробій звичайний, трава – 1 частина

Фіалка триколірна – 1 частина

Три столові ложки суміші заливають 600 мл гарячої води, кип'ятять на водяній бані 30 хвилин, настоюють 10 хвилин, проціджують. Приймають у теплому вигляді по 1 склянці 3 рази на день за 20–30 хвилин до їжі.

ПІСЛЯМОВА

Рецептів оздоровлення і лікування чистотілом тільки в двох згаданих книгах безліч. Ми згадали 1/10 з цих рецептів, які допомагають боротися з пухлинами, лікувати органи і системи. В статті перераховані рецепти, які в майбутньому планується включати у друге розширене видання книги А.І. Потопальського «Препарати чистотілу в біології і медицині» (з першим виданням можна ознайомитися на сайті за посиланням <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>). Сподіваємося, що наші зусилля в ознайомленні з «Дарунком неба» і з Другом людини – чистотілом великим стануть в пригоді багатьом читачам, і бажаємо, щоб це було тільки з профілактичною метою.

19 жовтня 2024 року сповнилося 65-років створення «Амітозину» – препарату на основі чистотілу з протипухлинною, протівірусною, імунорегулюючою дією. «Амітозин» відкрив серію протипухлинних препаратів, здатних перемогти такого смертоносного монстра, як РАК. Тому для цьогорічного ювіляра – «Амітозину» необхідно додавати слова «Амітозин – Переможець передчасної смерті».

(Коли була надрукована перший раз стаття, А.І. Потопальський звернувся до всіх небайдужих з проханням згуртуватися і направити загальну енергію на виготовлення всім необхідного Амітозину).

Просимо мобілізуватися усіх однодумців і прихильників, здорових і хворих, ентузіастів і тугодумів, заслужених і невизнаних. Ключі від перемоги над, так званими невиліковними хворобами, у наших колективних руках. Моя частина, як автора винаходу (А.І. Потопальський) створення, доведення до досконалості, клінічного випробовування і перспектив раціонального використання ЗРОБЛЕНА! Також вона оформлена необхідною документацією для негайної реалізації практичними лікарями. Дослідження по Амітозину і по інших його аналогів і похідних в свій час були номіновані на Нобелівську премію. Наш колектив в силу обставин сильно порідів. В нинішній період необхідна посилена невтомна праця великого колективу ентузіастів і послідовників на стадіях виготовлення і застосування Амітозину. Тому закликаю переключити питання «Де взяти Амітозин?» чи «Де купити Амітозин?» на «Я можу допомогти конкретно: організаційною, фінансовою, кадровою (лікарі, хіміки, фізіологи, хіміотерапевти, імунологи тощо), територіальною (лабораторія, виробництво) і публікаційною (видавництво книг, брошур), юридичною допомогою». Не пустослівними обіцянками, яких за ці 65 років було занадто багато. А бажаючих прихопити, збагатитися і зникнути з горизонту разом з препаратом, як в Україні, так і за кордоном, було ще більше. Поки що чемпіон серед потоку брехні не встановлений, тому намагання продовжуються,

замість того, щоб організувати ГУРТ цілеспрямованих однодумців і послідовників, які б взяли на себе всі ініціативи, виробництво, реалізацію і фінансування перспективних і не токсичних оригінальних препаратів. Загальна біда часто об'єднувала і гуртувала на раціональне оздоровлення, лікування і виживання в групі, так званих «приречених хворих». Тому це можливо тільки впевненим у своїй перемозі, загартованим у біді і невдачах українців. Наразі послідовників для виконання нагальних масштабних завдань замало.

Характеристики препарату П.І. Потопальського «Амітозин» дивіться на сторінках 67–68 (на обкладинці).

Використані джерела інформації:

1. І.П. Неумивакін «Чистотіл. Міфи і реальність» (рос.) – М.-С.-Пб «ДИЛЯ» – 2007.
2. Л.О. Костіна «Лікування чистотілом» (рос.) – С.-Пб «СДС» - 1999.
3. А.І. Потопальський «Препарати чистотілу в біології і медицині» (наукове видання рос.мов., Академія наук України, Інститут молекулярної біології і генетики) – К., «Наукова думка» - 1992.

РЕЦЕПТИ ОЗДОРОВЛЕННЯ І ПРОФІЛАКТИКИ З ЧИСТОТІЛОМ ВЕЛИКИМ ВІД КОРИФЕЇВ БІОЛОГІЇ І МЕДИЦИНИ

Ні для кого не секрет, що онкологічні захворювання в світі займають перші місця в світових рейтингах серед найпоширеніших захворювань. Нажаль, збіднення і неспроможність значної кількості населення нести непомірні витрати на придбання дорогих ліків та віддаленість спеціалізованих лікувальних установ, особливо для жителів сільських місцевостей, часто стає причиною небажання звертатися і запізнення звернень онкохворих до висококваліфікованих лікарів-онкологів. Також не слід забувати про інші численні захворювання, які в майбутньому без лікування можуть перетворитися в хронічні і злоякісні. Тому, для своєчасного користування і лікувально-профілактичних заходів, наводимо оригінальні оздоровчо-лікувальні методи і рецепти відомих 4-х фітотерапевтів, науковців, колег і друзів А.І. Потопальського, троє з яких давно перейшли в потойбічні світи. Але своїми розробками вони залишилися в пам'яті теперішнього, і, сподіваємося, наступних поколінь. Це прославлені відомі фітотерапевти, такі як:

– **Федір Іванович Мамчур** (1924–1996 рр.) – доктор медичних наук, професор-уролог, учений-фітотерапевт, автор циклу книг і довідників про лікування рослинами, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Заслужений винахідник, завідувач курсу урології (1982–1985 рр.) у Івано-Франківському національному медичному університеті,

розробник багатьох лікарських препаратів і всім відомого препарату «Уролесан», який надовго пережив свого автора. Народився у 1924 р. в с. Івахнівці Хмельницької області, ветеран і інвалід Великої вітчизняної війни. В 2024 р. йому сповнилося 100 років.

– **Григорій Костянтинович Смик** (1939-2010рр.) – доктор біологічних наук, професор, науковець, травознай-енциклопедист, цілитель, уродженець Поліської глибинки (с. Червінка біля древнього Овруча).

– **Григорій Михайлович Приймак** – вчений-агроном, почесний пасічник України, член Національної спілки журналістів України, академік Української Академії Наук. Народився у 1937р. в с. Лозуватка Дніпропетровської області. Пішов з життя перед українсько-російською війною 2022р.

І, живий, активно працюючий:

– **Йосип Васильович Гріб** – інженер-хімік технолог за спеціальністю «біосинтез біологічно-активних речовин», доктор біологічних наук, працює професором кафедри Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне), має офіційну атестацію по фітотерапії, учень одного з найвідоміших у світі фітотерапевтів-цілитель І.М. Носаля. Народився у 1940 р.в Польщі.

Найґрунтовніше матеріал про лікарське застосування чистотілу великого викладено в монографії А.І. Потопальського, яку можна знайти за посиланням (<http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>), монографіях журналу «Квіти України» за 2024р. №1 та 2 (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/dendropark.html#pasika>), і в наших попередніх публікаціях за 2024р. в журналах «Пасіка» №9 і 12 (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/dendropark.html#pasika>).

З великого спадку Ф.І. Мамчура про використання чистотілу великого (з книги «Фітотерапія в урології» – 3-є видання, перероблене і доповнене – К.: Здоров'я, 1991)

Перед цитуванням книги, один з авторів згадує, як до всесвітньо відомого професора-уролога і хірурга Ф.І. Мамчура вишукувалися під дверима його кабінету на кафедрі урології довгі черги урологічних хворих, і особливо імпотентів. Він прогнозував велике майбутнє народній фітотерапії в поєднанні з офіційною медициною, тому в його доробку 16 монографій фітотерапії урологічних захворювань. З ним активно співпрацював А.І. Потопальський (один з авторів статті) ще з Івано-Франківського медінституту в період клінічних випробувань препарату «Амітозин» серед хворих з доброякісними і злоякісними пухлинами і запальними процесами сечостатевої системи.

Рецепт для лікування хронічного циститу, особливо лейкоплакії: «1 столову ложку порізаної рослини (чистотілу великого) настоюють 2 години в 1 склянці окропу. П'ють настій по 100 мл тричі на день після їди протягом 2–3 тижнів. Після десятиденної перерви курс лікування можна повторити...»

«Свіжий сік з трави чистотілу має їдкі властивості і ним користуються для видалення бородавок, інсталяцій сечового міхура при виразковому циститі і лейкоплакії. Прийнятий всередину, він діє як сильний сечогінний і проносний засіб. Водні настої трави використовують у суміші з іншими рослинами як сечогінний засіб. Слід остерігатися тривалого лікування ними у великих дозах...»

Про лікування хронічного пієлонефриту у дітей: «Лікарські рослини дуже вигідно відрізняються від хіміотерапевтичних препаратів широким діапазоном між терапевтичною і токсичними дозами і, як правило, не викликають шкідливих явищ, добре переносяться хворими. Більшість лікарських рослин мають політерапевтичні властивості. Наприклад, лікарські рослини, що застосовуються при лікуванні хронічного пієлонефриту, одночасно впливають і на супровідні захворювання. Так, ... чистотіл поліпшує еритроцитопоез.... Тривале застосування лікарських рослин дає можливість не тільки знизити запальні процеси, досягти дезінтоксикаційного ефекту, а й до певної міри відновити втрачені або порушені функції нирок і сечових шляхів. Лікарські трави використовують у відповідних поєднаннях з метою різнобічного їх впливу на організм хворої дитини. До збору входять трави, що стимулюють діурез (листя чорниці, трава хвоща польового, листя берези, трава триколірної фіалки, трава гризника), мають бактерицидні, кровоспинні властивості (деревій, грицики, чистотіл, золотарник, звіробій, кропива, перстач гусячий і прямостоячий тощо). Дуже важливо вводити до складу рослинних сумішей трави, які мають регенеративні властивості (календула, підбіл, лепеха, чорнобильник, ромашка, пижмо, перстач). При больовому синдромі доцільно призначати шишки хмелю, насіння дикої моркви, траву пустирника, ромашку, звіробій та сушеницю болотяну....»

Рецепт для лікування щавлевокислого літіазу: Для лікувального збору беруть рослинну сировину «Трави споришу – 120 г, трави чистотілу, квітів деревію – по 20 г. Змішати, 3 повні столові ложки суміші залити на ніч 3 склянками теплої води, вранці прокип'ятити, охолоджувати протягом 10 хв., процідити. Приймати по 1 стол. ложці протягом дня.

При хронічному дифузному гломерулонофриті, застосовуючи гідротерапію, для підсилення кровообігу, виділення з організму недоокислених і токсичних продуктів обміну призначають збір: трава чистотілу великого, трава золотарника, трава фіалки триколірної, листя берези, насіння льону – по 20 г кожного. 2 столові ложки суміші залити на ніч 1 склянкою окропу і настоювати 10–12 годин, вранці додати ще 1 склянку перевареної води і прокип'ятити 15 хв. Відвар процідити і додати 1–2 столові ложки меду, розмішати і випити протягом дня за 4–5 прийомів.

Рецепти Г.К. Смика з використанням чистотілу великого (з книги «У природі й на городі. Зелена аптека України» – К.: «Урожай», 1990)

Для видалення бородавок та інших виростів (кондилом) на шкі-

рі, вузли на руках доярок: Найкращим засобом вважається сік з кореня й стебла чистотілу. Особливо ефективний вплив соку чистотілу у дітей. Курс лікування полягає у три-, чотириразовому змащуванні бородавок і конділом соком щодня або через день. Добрі наслідки вже можуть бути після 7–10 змащувань; іноді це треба робити протягом двох тижнів.

Для лікування вовчого лишая і корости: Для цього використовують мазь, яку готують з 15 мл соку чистотілу і 10 г смальцю. Уражені ділянки змащують двічі на день. Курс лікування триває 2–3 місяці.

При ангіохолециститах та як потужний жовчогінний засіб: Детальні дослідження, проведені в госпітальній клініці Київського медичного інституту під керівництвом академіка В.Н. Іванова, показали, що чистотіл є добрим жовчогінним засобом, навіть кращим за цмин, шипшину, кукурудзяні стовпчики і березові бруньки. Використовували настій трави чистотілу: 3г на 200 мл води. Його вживали теплим по третині склянки за годину до їжі тричі на день протягом 20–30 днів. Добрі наслідки таке лікування дає при ангіохолециститах.

**Рецепти Г.М. Приймака з використанням чистотілу великого
(з книги «Фітотерапія 250 лікарських рослин в народній
медицині» – К.: «Альтерпрес», 2016)**

При новоутвореннях на шкірі, поліпах прямої кишки та інших органів, раку зовнішніх органів: «1 столову ложку сухої подрібненої трави чистотілу заливають у термосі склянкою окропу, настоюють 1–1,5 години, проціджують і п'ють по 1–2 столовій ложці 3 рази на день за 20–30 хв. до їди. Також місцево застосовують настій і сік чистотілу.»

При раку шкірі, лишаях, фурункулах, екземах, для промивання довго незаживаючих ран: «5 столових ложок сухої подрібненої трави чистотілу заливають 1 л перевареної води, кип'ятять 10 хв., настоюють 1–2 години, проціджують і використовують у вигляді компресів.»

При раку шкіри, для виведення мозолів, лікування псоріазу, екзем, туберкульозу шкіри, бородавок та ін.: «змащують уражене місце соком чистотілу 2–3 рази на день».

Як протирадіаційний напій: «виготовити настоянку свіжого соку трави чистотілу великого на горілці (1:1) три рази на день по 10–15 крапель за 30 хв. до їди».

**Рецепти Й.В. Гриба з використанням чистотілу великого
(з книги «Лекарственные растения против онкологических заболеваний» – К.: Пресса Украины, 2012)**

При раку язика: Готують фітозбір з таких трав: підмаренник чіпкий (суцвіття), черногोलівка звичайна (трава), багно болотяне (трава), кропива дводомна (трава), айр болотній (корінь), тополь чорний (бруньки, молоді гілки), чистотіл великий (трава), береза бородавчата (бруньки).

Кожної рослини з названих взяти 1 столову ложку і суміш ретельно перемішати. З суміші взяти 5 ст. ложок збору залити 1 л окропу, настояти 1 годину, потім довести до кипіння, дати вистигнути, відцідити, віджати, і приймати по 0,5 стакана 3–4 рази на день, затримуючи в роті на 3 хвилини.

Можлива спиртова настоянка з фітозбору (1:10), приймати по 1 ч. ложці 2 рази на день під язик.

При раку шлунку: Готують фітозбір з трав: овес посівний (зерно зелене молочної стиглості), горець пташиний (трава), алтей лікарський (трава), солодка гола (корні), нагідки лікарські або календула (квіти), звіробій (квіти), яснотка біла (трава), фіалка трьохколірна (трава), чистотіл великий (трава), пижмо звичайна (трава), лопух великий (коріння), тополь чорний (бруньки), тисячолістник (деревій), хмель звичайний (шишки), душиця звичайна (трава), буквиця лікарська (трава), герань кроваво-червона, оме-ла біла (листя), чина чорна (трава), кропива дводомна, горобина звичайна (плоди), подорожник великий (насіння), брусниця (трава), меліса лікарська (трава). Взяти в рівних частинах рослинну подрібнену сировину, перемішати і з цієї суміші 5 столових ложок збору залити 1 л окропу, настояти 1 годину, далі довести до кипіння, дати охолонути, відцідити, пити по 2/3 склянки 3–4 рази на день за 20 хвилин до їжі.

При раку шкіри: Готують фітозбір з рослин: ялівець звичайний (плоди), нагідки лікарські (квітки), хвощ польовий (трава), кропива дводомна (трава), чистотіл великий (трава), золототисячник малий (трава), лопух великий (коріння), брусниця (трава), яснотка біла (трава), подорожник великий (насіння), шавлія лікарська (трава), береза бородавчата (листя), скумпія звичайна (листя), чистець болотяний (трава), жовтозілля звичайне (трава). Взяти в рівних частинах рослинну подрібнену сировину, перемішати і з цієї суміші 5 столових ложок збору залити 1 л окропу, напарити і приймати 3 рази на день за 20 хвилин до їжі по 2/3 склянки.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ: суворо дотримуйтесь рекомендацій лікарів при вживанні препаратів чистотілу, показань і протипоказань до застосування!

ПІСЛЯМОВА

На завершення процитуємо слова визнаного корифея медицини ХХ століття в галузі урології, хірургії і фітотерапії **Ф.І. Мамчура** в настанову вузькопрофільним медичним фахівцям: «Фітотерапія при всій своїй давності – не застарілий метод лікування, він відповідає сучасним вимогам медицини... Лікування лікарськими рослинами успішно витримало перевірку часом. Лікарська флора, незважаючи на величезні успіхи хімії у створенні синтетичних лікувальних препаратів, продовжує залишатись і в наш час цінним, ефективним засобом, який цілком відповідає вимогам сучасної наукової медицини. Фітотерапія загалом направлена на стимулювання всього організму, як і лікувальне харчування, курортне лікування, і є не лише симптоматичним, а й патогенетичним засобом лікування.... У сучасній терапії вплив на відповідні фізіологічні процеси і

на весь організм здійснюється значною мірою за допомогою чужорідних людському організмові агентів. Майже всі ці агенти більш чи менш токсичні. При фітотерапії вплив на фізіологічні процеси здійснюється шляхом природних, більш властивих організмові речовин, що беруть участь як споріднені агенти в обміні речовин. А тому при лікуванні лікарськими рослинами алергічні ускладнення порівняно нечасті» [1].

Використані джерела інформації:

1. Ф.І. Мамчур «Фітотерапія в урології» - 3-є видання, перероблене і доповнене – К.: Здоров'я, 1991.
2. Г.К. Смик «У природі й на городі. Зелена аптека України» - К.: «Урожай», 1990.
3. Г.М. Приймак «Фітотерапія 250 лікарських рослин в народній медицині» - К.: «Альтерпрес», 2016.
4. И.В. Гриб «Лекарственные растения против онкологических заболеваний» – К.: Пресса Украины, 2012.

З повагою і любов'ю до своїх читачів
А. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ,
кандидат медичних наук, доцент,
професор Європейської академії проблем людини,
директор Інституту оздоровлення і відродження народів Укра-
їни та Благодійного фонду «Небодарний цілитель»,
заслужений винахідник України,
керівник «Центру духовного відродження та оздоровлення
людини і довкілля» на базі Національного університету
біоресурсів і природокористування України,
старший науковий співробітник Інституту молекулярної біо-
логії і генетики Національної Академії наук України,
О. ВАСИЛЕНКО,
заступник директора Інституту оздоровлення і
відродження народів України та
Благодійного фонду «Небодарний цілитель»
Електронна пошта для листів: Labmsbar@gmail.com
Сайт: <https://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html>

Шановні наші читачі! Пропонуємо Вашій увазі статтю Антоніни Листопад, написану 2 жовтня 2024 року до 65-річчя з дня створення А.І. Потопальським цілющого препарату «Амітозин» (статтю друкуємо з редакційними правками).

**До 65-ліття створення богодарного дарунку,
українському народу – порятунку: протипухлинного,
противірусного, протимікробного та
імунорегулюючого препарату «А М І Т О З И Н»**

Про автора статті

Антоніна Іванівна Листопад (див. кольорове фото на стор. 29) (Нікітіна) (нар. 11 жовтня 1941 р., с. Перекалі нині Дубенського району Рівненської обл.) – видатна українська поетеса, письменниця, публіцист, член Національної спілки письменників України з 1991 р., за фахом лікар-невропатолог, дипломантка Інституту Маркіяна Шашкевича (Вінніпег, Канада), лауреатка премії імені Василя Стуса (1993 р.) та імені Олени Пчілки (1996 р.), лауреат Літературного фонду Воляників-Швабінських при Фундації Українського Вільного університету в Нью-Йорку (2001 р.). Її вірші друкувалися в журналах української діаспори в Канаді, Америці, Австралії, Англії, Польщі. Організаторка українського культурного центру «Калина» у місті Сорокине на Луганщині. Непохитна захисниця Амітозину впродовж його і власного життя.

Сторінка у фейсбук – <https://www.facebook.com/antonina.lystopad> – для бажаючих доторкнутися до поезій Антоніни Листопад.

Текст публікації А.І. Листопад «А М І Т О З И Н. ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ МОЮ НАЗВУ» уточнено на основі офіційних документів, публікацій і біографії А.І. Потопальського, викладеної в багатьох збірниках, таких як: «Івано-Франківський національний медичний університет. Історія. Звершення. Особис-

**На фото – Антоніна ЛИСТОПАД,
член Національної Спілки письменників України,
Лауреат премії імені Василя Стуса,
Лауреат премії імені Олени Пчілки, Україна**

тості. (до 65-річчя ІФНМУ)» – К.: Світ Успіху, 2009р.; «Золотий фонд нації. НАЦІОНАЛЬНІ ЛІДЕРИ УКРАЇНИ.» – К.; Українська конфедерація журналістів. Український видавничий консорціум. Інститут біографічних досліджень. Національні рейтинги України, 2012р.; «Винаходи та інновації. Винахідники України» – К., Вид. Миколи Серба ТОВ «Видавничий центр «Логос», 2010р.; «А.І. Потопальський «Медоносні рослини-цілителі. (III частина)» Науково-популярний журнал «Квіти України» №1, 2024 – К. «Дім, сад, город», 2024р. та інші, і на сайті ІОВНУ. (ред. Служба інформації ІОВНУ)

**2 жовтня 2024 року Божого
Мої Дорогі і Справжні Друзі!**
Сьогодні у мене з Вами дуже важлива і нагальна розмова.
Це – не поезія і не проза...
Це – шістдесятип'ятирічний біль, це рана,
яку можна вилікувати, а її постійно роз'яत्रують...

А М І Т О З И Н

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ МОЮ НАЗВУ-ІМ'Я

Добрі Люди! Мої іменини – 19 жовтня 2024 року Божого. Народився я у 1959 році в шляхетному і плідородному Прикарпатському місті Станіславі (нині Івано-Франківськ). Зі звичайної творчої пробірки звичайного студента тодішнього Станіславського державного медичного інституту, який тепер має назву Івано-Франківський національний медичний університет. В звичайній медично – науковій лабораторії досліджень. У мене на днях великий Ювілей – 65 років. Не прошу Вас привітати мене. А дуже прошу визволити мене з темниці. Бо я дуже потрібний і помічний Вам. Виліковую найстрашнішу хворобу Людства – рак. Саме тому мене зачинили в брньований бюрократичний сейф і не допускають до хворих Людей. АЛЕ ЗНАЙТЕ – Я Є!

Хоч мене начебто не було і нема на протязі всього мого перебування на планеті Земля від дня народження до поважного шістдесятип'ятилітнього пенсійного віку... Бо тримають мене в коморі забуття, як в тюрмі. Пишу до Вас і надіюся на зустріч. З хворими раком Людьми – я дуже їм потрібен. Бо можу і вмію їх повністю оздоровити!

Я – АМІТОЗИН. Моє ім'я виправдовує Ваші сподівання. Мітоз – це розмноження клітин. АМІТОЗ – з часткою «А» це припинення через утворення нежиттєздатних клітин, моє вибіркове блокування розмноження клітин найстрашнішої хвороби людства раку.

АМІТОЗИН – це значить, що я не тільки спиняю розмноження ракових клітин, але й повністю знищую, спалюю їх усіх, як паразитичну нечисть, що знищує Вас. МОЄ ІМ'Я – ЦЕ МОЯ ДІЯ!

В мені тече сонячна Божа енергетика Небесної рослини – чистотілу. Яка знищує всі нечистоти! Ви всі знаєте цю благодатну квітку. Хіба Вас не вчила ще Ваша бабуся прикладати мій жовтий сік до бородавок, які час

від часу проявляються на Вашому тілі? Я – те чистилище, яке очищує Ваше тіло! Знаю: Ви зараз з нетерпінням запитаете, де ж мене знайти? В якій лікарні? В якій аптеці?! Але спочатку про родину мою. Так, моя Мати – Україна! А мого Батька багато з Вас добре знає. Він – дивовижна і дуже добра Людина. Всього себе віддавав і віддає Науці – на допомогу хворим Людям!

Саме Він мене народив і виплевав в тій лабораторній пробірці. Мій Батько – вчений Дослідник, Заслужений Винахідник України. Відомий багатьом хворим, яких вилікував від онкологічних хвороб, Ваш друг і Рятівник. Кандидат медичних наук України. Професор Європейської Академії проблем людини. Почесний професор Міжнародного Університету міста Відень.

АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ ПОТОПАЛЬСЬКИЙ. Керівник групи з Інституту молекулярної біології і генетики Національної Академії Наук України (столиця древньої і незламної Русі-України – м. Київ).

А все це записує для Вас і повторює десятиліттями, що я говорю, відома Українська письменниця, лікар-невропатолог АНТОНІНА ЛИСТОПАД, яка була студенткою першого курсу Станіславського, тепер Івано-Франківського національного медичного Інституту, коли мій, ще молоденький Батько, читав їм, студентам, свою першу лекцію з патологічної фізіології – філософії медицини.

Уже тоді молодий асистент досліджував цю дивовижну рослину – чистотіл. Гуцули з гір, а поліщуки із лісів і полів оберемками несли йому сонячні суцвіття. Він уже тоді лікував нею їх. Керував Станіславським медінститутом в той час відомий хірург, досвідчений партизанський лікар, професор **Георгій Овксентійович Бабенко**, а наукою відав – всесвітньо відомий вчений в галузі алкалоїдів, визнаний токсиколог одного з українських фронтів Великої Вітчизняної (другої світової) війни, професор **Федір Васильович Ковшар** – мій хрещений батько, науковий керівник молодого асистента-дисертанта А.І. Потопальського. Завідував кафедрою патофізіології – відомий вчений поважного віку професор **Микола Васильович Колпіков**, згодом доцент **Л.Я. Фіщенко** і професор **С.М. Мінц**. Вивчення моїх властивостей здійснювалось в лабораторії цієї кафедри за безпосередньої участі асистента кафедри, в майбутньому професора і ректора Івано-Франківського національного медичного інституту – **Євгена Михайловича Нейко**, який допомагав моєму Батьку в постановці дослідів на експериментальних тваринах. Так починалося моє зачаття Амітозину, як ліку. Потім був Львів.

Дослідницька лабораторія. Фізіологічне визнання нового рослинного діючого протиракового препарату «АМІТОЗИН». Навіть з Кремля замовляли ті чудодійні ліки проти онкології з тихої Львівської лабораторії.

Хоч дуже повільно, але справа оприлюднення нового ліку проти раку рухалася. Та все, як завжди, бюрократично і довго. Але, нарешті, останнє випробування! Клінічне дослідження на хворих в Київському Інституті раку. Впродовж трьох календарних років... І вердикт повністю виправдався: **рекомендується тодішньому Мінздраву і Фармацевтичному Комі-**

тету зареєструвати препарат «АМІТОЗИН» і застосовувати в клінічній лікарській практиці.

Здавалося, все так просто і легко. Завтра прийдете в аптеку і купите дорожочіні в дії ліки проти онкології. Тим більше, що в порівнянні з сучасною дорогою хіміотерапією, вартість мізерна. В ДІЙСНОСТІ – ВСЕ ВИЙШЛО НАВПАКИ.

А тим часом, їхній працівник, до речі лише технічний, ще з Львівської лабораторії Ярослав Новицький виїхав до Австрії, прихопивши деякі документи ще по сирому Амітозину, налагодив свій бізнес «Фарм-Новицькі», давши своєму варіанту препарату на основі алкалоїдів чистотілу голосну назву «УКРАЇН» і баснословні ціни в доларах. В той же час Мінздрав України легко затвердив австрійський препарат Новицького. Це в подяку за те, що Анатолій Іванович вилікував його рідного брата, безнадійно хворого на онкологію. Слава Богу, нечесність виявилася і лавочку у Австрії і Німеччині після нетривалого тюремного ув'язнення Я.В. Новицького закрили.

Час минав... В Україні все тягнули і тягнули з реєстрацією і виробництвом Амітозину...

А між тим, Винахідника все наполегливіше запрошують до себе іноземні держави, і США, і Європа, і навіть Далекий і Близький Схід, пропонуючи і гонорари, і вигідні умови, і перспективи... І вихід в Світ. Анатолій Іванович навіть чути нічого не хоче. Я – Українець. І мої ліки – належать Україні...

НА ПРЕВЕЛИКИЙ ЖАЛЬ, ЛИШЕ ТА УКРАЇНА НЕ СПІШИТЬ ПРИЙНЯТИ ЙОГО, СПРАВДІ, ЗОЛОТІ ДАРИ...

А хворі тим часом все йшли і йшли до нього в медінститути Івано-Франківська, Львова і в Інститут молекулярної біології і генетики. ТИСЯЧІ ХВОРИХ ВИЛІКУВАВ А.І.ПОТОПАЛЬСЬКИЙ ВІД ОНКОЛОГІЇ. Серед них і бідні, і багаті, багато моїх знайомих, навіть друзів і рідних... Але запас Амітозину, виготовлений для клінічних випробувань, катастрофічно зменшувався. А в нього в Інституті була жалюгідно маленька лабораторія і то по одній кімнаті на різних поверхах. Але який був міцний і відданий науці колектив! Яку зробив титанічну працю Анатолій Іванович Потопальський зі своєю злютованою, як граніт, науковою командою! Я все то бачила на свої очі в хвилини наших рідкісних зустрічей. Завжди – повний кабінет людей, потребуєчих допомоги. АЛЕ ВІН ЗНАХОДИВ ХВИЛИНУ, ЩОБ ПОКАЗАТИ МЕНІ СВОЮ УНІКАЛЬНУ ТЕПЛИЦЮ З ЇЇ ЛІКУВАЛЬНИМИ ТРАВАМИ І ПЛОДАМИ!

...Прийшли 90-ті роки... Незалежність! Здавалося, ну тепер станеться довгожданність і побачимо Амітозин – на фабричному конвеєрі. Ні, не мінялося нічого... А тим часом аптекарська коаліція розросталася ще більше. На кожному кроці – аптека. На кожному цвяху – залізні ворота з залізними запорами від протиракового Амітозину раніше приреченим на мученицьку смерть.

ВИНАХІДНИК А.І. Потопальський разом з Європейськими Вченими номінується на Нобелівську премію. Наголошую: не Україною номінується.

Не лише Україна, Цілий Світ чекає на такі Ліки! 65 років не можуть ді-йти до хворих Людей, яким вони – найпотрібніші!...

Зараз – ВІЙНА! АЛЕ ВІЙНА СКОРО СКІНЧИТЬСЯ. НАШОЮ ПЕРЕМО-ГОЮ! Знаменитий Вчений – уже в достойному віці, але і зараз бореться...

Його Лабораторію в Інституті закрили, перетворивши в групу з по-ріділими колегами до п'яти чоловік. Унікальна теплиця з лікарськи-ми рослинами без опалення – замерзає. Мала прийняти лабораторію А.І.Потопальського столична Сільськогосподарська Академія (нині Наці-ональний університет біоресурсів і природокористування України). Адже Учений виготовив ще 45 лікувальних препаратів для рослин і ветерина-рії. Придатних для всього Живого Світу. Виділили приміщення і створили громадський «Центр духовного відродження та оздоровлення людини і довкілля» на базі університету на чолі з А.І. Потопальським. Тільки коштів бракує і сил у керівника і головного виконавця.

В Житомирі на фабриці випускалися його унікальні «Лікарські фіточаї», де був набір до 40 ліктрав. Новий фабрикант зупинив це виробництво. Вигідніше робити пачки з однієї трави, і по вищій ціні... Не про Людей ду-мають, а про свою валюту. Сумна і страшна сучасна арифметика!

Ще хочу Вам сказати, що попри всі Відзнаки, попри всю Світову Повагу до його титанічних відкриттів, Анатолій Іванович беззавітно відданий своїй Родовій Україні. І найдужче цінує Українські нагороди, особливо «ЗАСЛУ-ЖЕНИЙ ВІНАХІДНИК УКРАЇНИ» і «ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ СТИПЕНДІАТ».

Це все виклала коротко і дуже стисло. І дуже боляче! На своєму пеку-чому папері... Лише з однією метою...

МОЇ РІДНІ УКРАЇНЦІ! ЗНАЄТЕ, ДЛЯ ЧОГО Я ОЦЕ ВСЕ СЬОГОДНІ ПИШУ?!

АБИ ВИ ЗНАЛИ, ПОВИННІ ЗНАТИ, ЩО ВІД НАС УСІХ, УЖЕ 65 РОКІВ НАПОСТУЧЛИВО І НАМІРЕНО ХОВАЮТЬ УНІКАЛЬНИЙ ПРОТИРАКО-ВИЙ РОСЛИННИЙ ПРЕПАРАТ – АМІТОЗИН, АНАЛОГА ЯКОМУ НЕМАЄ В СВІТІ ПО ЛІКАРСЬКІЙ ДІЇ, ТА ДЕШЕВШИЙ ЗА СУЧАСНУ ДОРОГУЩУ ХІМІОТЕРАПІЮ.

P.s. Тримаю постійно в кишенці своєї сумки і постійно ношу з собою, на жаль, уже останній флакончик «Ізатизону», це авторський спрей з ла-бораторії Анатолія Івановича Потопальського, яким в епідемії і пандемії тільки і рятуюся від усіх вірусів, ковідних і нековідних.

Щоразу тепер рахую ті останні крапельки унікального препарату...

Маю тверду надію на пробудження ініціативних добролюбивих і бого-любивих, приспаних недругами, українців в Україні і особливо вірних Ма-тері Україні – українців діаспори. Небайдужим надаю реквізити і контакти організованих А.І. Потопальським БО «БФ «НЕБОДАРНИЙ ЦІЛИТЕЛЬ», який разом з Інститутом оздоровлення і відродження народів України тимчасово призупинили свою діяльність у зв'язку з війною, браком коштів і кадрів.

Зацікавленим пропонуємо ознайомитись з сайтами організації <http://>

БО «БФ «НЕБОДАРНИЙ ЦІЛИТЕЛЬ»,
код 21688650,
Р/р UA683223130000026006012818021
в АТ Укрексімбанк в м. Київ.
Призначення платежу: «Благодійна допомога»

2 жовтня 2024 року Божого
А.І. ЛИСТОПАД

Шановні читачі! Пропонуємо вашій увазі статтю Антоніни
ЛИСТОПАД, надруковану у Лондоні у 2018 році.

НА ГОСТРІЮ НАЙГЛИБШИХ ІСТИН

У статті наведені дані про творчий шлях відомого вченого
А.І. Потопальського, унікальність його наукової, педагогічної та
громадської діяльності. Стаття закликає до співпраці і до ува-
ги можновладців, про їхню байдужість до вітчизняних талантів і
здійснених відкриттів світового значення.

...Студентська аудиторія. Перше вересня – перший навчальний день. В Станіславському медичному інституті. 1961 рік Божий. Ми, першокурсники – допитливі і цікаві. Який же професор зараз появиться за пюпітром кафедри? Кафедра нормальної фізіології, перша пара... Стрімко заходить...юнак. Такий же, як і ми. Хіба на два-три роки старший. Русявий чуб, як спіла пшениця. Світлолиций, ясноокий і дуже гарний... І це його, аспіранта, теж перша лекція перед нами, студентами... Мине трохи часу і ми дізнаємося, що наш молодий лектор, Анатолій Іванович Потопальський, не просто викладач в інституті, а ще допитливий дослідник і пошуковець. Проректор з науки Федір Васильович Ковшар навіть свій службовий кабінет віддавав для його робочих дослідів. Фізіолог проникав у фізіологічні тайни лікарських рослин. Щось там мудрував, добував, витискував з того джерельного чистотілу. Стали йти до нього в обласну лікарню і пацієнти. Спускалися навіть з гір з мішками свіжої дивовижної трави... Життя крутолобе і загадкове. Не знаєш, де згубиш і що знайдеш. Кого зустрінеш і з ким розійдешся. На трохи чи на-завше... Непомітно майнуло майже сорок років, за кленовим листям. Я давно уже в Донбасі, лікарка стала письменницею.

Але маму врятувати не можу. Операція не допомогла. Одного вечора

на телеекрані засвітилась красива картинка. Як зараз її бачу перед очима. Багатий хол-вітальня, горить вогонь в розкішному каміні. Вишуканий інтер'єр. Вихолений чоловік розповідає з пафосом, що він назвав свій препарат проти раку «Україн» на честь його бувшої Батьківщини. Картинка – з Австрії.

Важлива для мене інформація: в київській клініці лікують цим «Україном» онкохворих. На завтра кинулась до телефону. Розшукала знайому радіожурналістку. Дотелефонувалася до клініки. – Ні, маму привезти не можу, не в тому стані. Прошу тільки виділити ліки. На жаль, таких доларів у мене немає. Потім мої колеги-письменники зі Львова напишуть колективного листа в Австрію доктору Ярославу Новицькому. Ліки прийдуть, але запізно: мами уже не буде. Потім... ...А зараз, через якийсь час та ж знайома журналістка сповіщає:

– Знаєш, у нас, в Києві в Інституті генетики є такі самі, але ще сильніші ліки. Розшукай там Потопальського Анатолія Івановича, це він ті ліки винайшов.

– Потопальського? А він не працював в медичному інституті в Івано-Франківську?

– Наче працював.

– Та ж він був нашим викладачем.

– Та ні, не може бути, він ще молодий, не міг викладати тоді.

Міг! І це був саме він. Так знову я побачила Анатолія Івановича. Такий же стрункий і стрімкий. Став іще вищим на зріст. Тільки трохи посріблились скроні. Ні, не сивиною. Русявими літами. Такий же життєлюбний і жвавий. Тільки дуже заклопотаний. Але надзвичайно привітний. Зустрів, як рідну людину. Багато тоді дізналась. І про львівський період розквіту, коли його «Амітозин» набирал обертів. І лабораторія, і клінічні дослідження, і ось-ось – на фармзавод. І виклики в Москву, і пацієнти-партійні боси, і поїздки по цілому Світу... І раптове стоп – припинення випробувань. З тої ж Москви! Комуś перейшов дорогу.

Переїхав до Києва, в Інститут молекулярної біології і генетики. Продовжував все одно вдосконалювати препарат. Довів до клінічної готовності. Тільки реєстрації перешкоджають. Міністерство охорони здоров'я рідної України – заодно з акулами фармацевтичного бізнесу. Їдять же з одного корита. Нащо їм дієвий і дешевий протираковий «Амітозин», тоді ж їхні дорогі і токсичні хіміопрепарати виявляться просто непотрібними.

А тим часом, той його львівський технічний працівник по лабораторії Ярослав Новицький, рідного брата якого, безнадійно хворого вилікував Потопальський своїм «Амітозином», виїхав до Австрії, прихопивши їхню дослідницьку документацію. І створив там свій бізнес «Фарм-Новицькі», який успішно торгує «Україном» з Потопальської колиски. І навіть зареєстрований в Україні. Отакі австрійські вареники! Багато чого тоді дізналася. І побачила унікальну його теплицю з усіма лікарськими рослинами. І вийшла з неї з розмариновим букетом. Покуштувала кавбузової каші і знаменитого фіточаю... Заглянула трохи в обшири і в обрії вченого. Побачила в його блакитних очах напостучливу силу і наукову відчайдушність.

...Життя смугасте і тернисте. Чого-чого, а чорних смуг у Потопальського і тернів – навалом! А він все одно іде далі... Нарешті, дозволено клінічні випробування «Амітозину». Фармакологічним комітетом України. Три роки випробувань. Інститут онкології в 2001 році рекомендує зареєструвати протираковий препарат «Амітозин» і застосувати в лікувальну практику. Хворі люди, як з мішка просо, посипались розшукувати Анатолія Потопальського і його ліки. Скільки життів врятовано! А умов для серійного виробництва, як не було, так і немає. І препарат не реєструється Міністерством охорони здоров'я. А територія винаходів Вченого все ширша і вища на всіх щаблях науки. Запатентований і зареєстрований препарат «Ізатизон»... у ветеринарії. Проти вірусів, проти СНІДу, імунomodулятор. Придатний для медицини і для рослинництва. Універсальні ліки для всього живого Світу! Запатентовано загалом понад 60 нових лікувальних препаратів. Розроблено 15 оригінальних фіточаїв на основі чистотілу. Випускають «Ліктрави» в Житомирі (випускали, – прим. ред.). Невтомний селекціонер. Рослини – його улюблені діти. Він, справді, їх народжує. Одна селекція нових рослин Потопальського – це ціла Сільськогосподарська Академія. Чого тільки вартує кавбуз – найбільша лікувальна ягода! Кавун з гарбузом, уже відомий усій Україні, кавбузова каша – найсмачніша і найкорисніша. А його квасіста – квасоля з капустию... А жита, а пшениці високородні, ростуть без міндобрив і на всяких ґрунтах! Створено понад двадцять нових рослин...

А заповідний дендропарк «Перемога» у рідному селі Ходаки на Коростенщині, на 40 гектарів, почав плекати ще студентом. Дерева і кущі з цілого Світу, колекція лікарських усяких трав. Вражаюче! Людина-легенда. Титан-винахідник. Те, що зробив один Анатолій Іванович Потопальський, – під силу не менше, як трьом Науково-дослідним інститутам. А в нього в Інституті молекулярної біології та генетики лише ...маленька лабораторія із декількох кімнат, розкиданих по всіх поверхах. Тіснотеча, неймовірно нагромадження... Стіл біля столу, прилад на приладі, експонат на експонаті... Соромно за Державу, соромно за недолугу сліпу і глуху Владу! Соромно ...за себе самих, що дозволяємо так знущатися над нашими геніями!

Зате який міцний, хоч і дуже маленький творчий колектив науковців-дослідників! Яка відданість і творча напруга! Яка титанічна праця! У 1992 році Анатолій Потопальський створює ще Інститут оздоровлення і відродження народів України, заснував Братську Оздоровчу Громаду – Богу «Радість» і відкрив Благодійний фонд «Небодарний цілитель» з широким резонансом в Україні. Тільки «Амітозиновий» віз не зрушив з місця ні на півкроку. Запаси «Амітозину», які були виготовлені для клінічних досліджень давно скінчилися. Як пояснити людям, чому не має ліку, який винайшов для їхнього спасіння?!

2005 рік. Міжнародний науково-практичний Форум на базі Інституту молекулярної біології і генетики «Основи молекулярно-генетичного оздоровлення людини і довкілля». 200 вчених і лікарів з України, Франції, Німеччини... Озвучують інформацію про лікувальну дію «Амітозину»,

«Ізатизону», фіточаїв... Позитивний розголос на цілий Світ. Тільки Міністерство охорони здоров'я України і Фармакологічний комітет нічогосінько не чує. Хто відповідь за цей злочинний саботаж?! За мільйони померлих онкохворих Українців, які б могли вилікуватися і жити!

Цілий Світ зацікавився відкриттями нашого Вченого. Спільна праця по «Амітозину» та «Ізатизону» та інших його препаратах плідно проводиться в Німеччині, Ульм, Мюнхен; в Греції, Патри; в Гарварді, інститут проточної цитометрії, США; в Швеції, Данії, в Іспанії, Канаді, Ізраїлі, Італії... 1996 рік – Анатолій Потопальський став Людиною року в США. Його біографію включено до міжнародного видання «500 лідерів впливу» усіх часів і народів.

2004 рік – номінант Нобелівської премії. Професор Європейської Академії проблем людини – 2009 рік. Почесний професор Міжнародного університету міста Відня – 2010. Світ, Європа визнає його наукові досягнення. Міг багато разів виїхати за кордон. Привабливих пропозицій вистачало. Уже давно в Європі чи в Америці мав би свій Дослідницький інститут. Не спокусився нічим. Не така він людина, щоб залишити Батьківщину. Живе там, де живуть його Українці. Живе так, як живе Україна. Найдужче дорожить званням «Заслужений винахідник України», Указ про присвоєння якого після багаторічних представлень підписав Президент лише у листопаді 2006 року. 5 лютого 2009 року в Київському Будинку вчених відбулися Громадські слухання про наукові відкриття видатного Українського Вченого Анатолія Потопальського. Написано Звернення до Президента, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради про надання загальнодержавної допомоги. Нічого не чує, нічого не бачу, нічого не кажу... І нічого не зробимо! Ми – зовсім інша каста. Ми не хворіємо. А якщо... Поїдемо за кордони лікуватися. Але ж там немає – нашого «Амітозину». Він є тільки у нас. Україна – єдина Держава в Світі, яка має такий унікальний протионкологічний препарат. Тільки у нас, в Україні є такий унікальний Винахідник, який уже увійшов до Золотого Фонду Української нації. Як Національний Лідер України! За даними нашого Інституту біографічних досліджень про Національні рейтинги України.

3–7 жовтня 2016 року відбувається ще одна Наукова Конференція про унікальні відкриття Анатолія Потопальського і про новий, розроблений Вченим напрям молекулярно-генетичного оздоровлення людини і навколишнього середовища. Конференція відбувається під егідою повернення Світові незаслужено забутого в Україні геніального Українського генетика Миколи Дмитровича Тарнавського, ім'я якого золотими буквами має бути внесено в світову генетику. 6 серпня 2016 року – його 110-літній ювілей!

Усе повторяється знову. Україна впритул не бачить своїх Геніїв. Доки Європа чи Америка не ткне ними нам прямо в сліпі очі. Але уже у своїх одягах...

Анатолій Потопальський – високостойкий наступник Миколи Тарнавського. Конференція відбулася в Лондоні, в Англії. Це був справжній Український інформаційний прорив у Світову науку. У нащадків великого Миколи Тарнавського появилася спрага відновити свій фізичний і ду-

ховний потенціал. Написано в Передмові до об'ємної Книги матеріалів Конференції, яка вийшла зразу друком в тому ж Лондоні – англійською, українською і російською мовами. Кожен, хто прочитає цей збірник, побачить в повному обсязі всю злочинність бюрократії і егоїзм властей імущих в Україні.

А хіба не так?! Досить хоч одним оком заглянути в бюджет 2017 року. Виділений для нас з вами... Фінансування охорони здоров'я передбачено коштом лише... на сім місяців? А що почнеться в серпні – страшно навіть подумати. І то коштів виділено на ці сім місяців у 2,75 рази менше порівняно з 2013 роком. ...А які нинішні реалії в Інституті молекулярної біології і генетики? Нізащо не уявите! Лабораторію Анатолія Потопальського ...ліквідували зовсім. І так малочисельний штат скоротили вдвічі. Залишилось лише п'ять штатних працівників, яких прилопатили до іншого відділу. – Ми тут іще. Але нас уже немає. Закрили, скоротили зовсім. – Лабораторію всесвітньолюдського значення! З її золотими плодами. Ще весною 2016 року знищили. Як то можна витримати?! Серце цитогенетика Юркевич Лариси Назарівни, наукового співробітника, співавтора по створенню «Древлянського» жита, томатів «Українські», ехінацеї «Поліська красуня», співзасновника Інституту оздоровлення і відродження народів України – не витримало. Зупинилося ...

Три роки війни. Три роки не бачила Анатолія Івановича Потопальського. Лікарка-письменниця стала вимушено переміщеною особою з окупованого Донбасу. Біженкою, вигнанкою стала! Три роки без постійної адреси. Три роки поневірянь по знайомих і незнайомих людях, бездомна і безправна... Не маю ніякого притулку, нема куди вивезти з окупованої зони рукописи, з них два дядять ще не виданих, письменницький архів, унікальну бібліотеку. Це ж не просто моя, Антоніни Листопад, літературна спадщина, – це ж духовна спадщина Української нації, Держави Україна – спадщина. І попри всі нелюдські умови життя за три роки поневірянь і безпритульності – ще три народжені книги... Отака зустріч! Такий однаковий біль... Не потрібні ні винахідники, ні письменники. Навіть наука Державі не потрібна. Інститути зліплюють до купи, як в колгоспи. Щоб знищити зовсім! Кожна наступна влада все гірша. І жорстокіша. І підступніша! – О люде, люде, небораки, нащо здалися вам царі? – Як тут не згадати слова Тараса Шевченка?! Не знає та влада, куди нас усіх ще викинути. Щоб і не пікнули... На смітник! Тепер усе – на смітник. Бо їм потрібна тільки наша Земля. Без нас! З її повними надрами. Інтелект – це ж дуже обтяжливо. Ним керувати неможливо. Великі сміттярі метуть усе підряд своєю зажерливою мітлою. Навіть на війні – на крові гендлюють... Не вийде. Не дамо!

Борітеся – поборете! Кричить нам з Неба пророк Тарас Шевченко. Борімося так, як бореться Анатолій Потопальський. Чим скрутніші умови, тим соковитіші плоди. Від гіркоти... – Нас немає, а ми працюємо. Людям кинути в очі трудові книжки, а вони ходять на роботу, – в зіницях-чоловічках Вченого нездоланні промені. А хто зі сміттям до нас прийшов, – той у смітті своєму і потоне. А золото нічим не забруднити. Духовне золото! Не втопити і не спалити. Не осквернити нічим. Осквернителі зізлуть зі трону.

Зміняться Часи. І очиститься Простір. І кожен візьме свого хреста на плечі. І щита – на груди. І покладе над прірвою. Щоб перейти сьогоднішню безодню! І честь стане – Честю. А лицарство – Лицарством! І відкинутий камінь стане Наріжною Скелею Української наукової і духовної спадщини. Таких, як Анатолій Потопальський. ...А поки що з теплицею прийшлося попрощатися. Яка теплиця, коли нема Лабораторії?! Житомирські «Лік-трави» перестали випускати знамениті фіточаї Потопальського. Змінився власник. Багатотравні дешеві фіточаї – не вигідно для комерції. Вигідніше однотравні звичайні: і швидко, і грошовито. Наче якась лавина котиться з гори.... А тут якраз дві дати: 27 лютого 2017 року – 40 років праці в Інституті молекулярної біології і генетики. Сорок років. Як один день! На одному-однісінькому місці... Оце так віддячили! А 25 березня 2018 року скубне за чуба – 80 років. Ні, його, Анатолія Потопальського так просто не підім'яти. І чуб густий, і ювіляр молодий. Хоч не признавайся, скільки років! Так само світяться світанкові очі. Така ж гаряча енергія і сильна енергетика. І жодної зморшки ні в серці, ні на лиці. Чим трудніше, тим запальніше! Дай, Боже, так і надалі! Дивлюся в ті глибокі очі і сама себе питаю. І Вас питаю усіх! Чому, чому так? Що ми за нація така? Нічого свого не цінуємо. Маємо жар-птицю в руках, а навіть пера не хочемо підібрати. Ось він – Людина-Унікум! Перед нами. Яка не хоче ні почестей, ні слави. Тільки хоче, щоб прийняли його геніальні дари. Для спожитку... Скільки людей можна врятувати від онкологічної чуми! Скільки полів засіяти його унікальними житами і цілющими рослинами! Які плоди виростити! Ні, нехтуємо усіма його надбаннями... Легше купляти чуже за кордоном. За що нас карає Бог ...такою глупотою? Нічого не робить Усевишній просто так. Усе має свій сенс у Господа! Навіть владу і Керманіча дає ту і такого, яких заслуговуємо. Значить, іншого не видуховнили в своєму дусі. Якось Анатолій Іванович сказав мені: «Знаєте, напевно, ми з вами, Антоніно, вчасно не попросили Божого Благословення. Ви не можете видати ще половину своїх невиданих книжок. А я більше сорока років митарствую з «Амітозином». А мені чомусь здається, що ми своїми зрадами та гріхами самі не заслужили ще того цілющого рятівного ліку... Але перешкоди даються для того, щоб їх долати. Спитаєте, де ж Винахідник черпає для цього сили? Сила Анатолія Потопальського – в його Духовності. Він вміє щодня нагодувати свою душу. А більшість із нас, людей годуємо лише свою плоть, аж тричі на день і усілякими смакотами. А про душу забуваємо зовсім. А коли душа спрагла – тіло сохне. А коли душа нагодована, тоді і плоть сильна.

Духовність в Анатолія Івановича Потопальського – на першому і найпочеснішому місці. Просімо Благословення, хрестімо їжу – вона очищається, молимося – молитва вздоровлює. Каймося і причащаймося якнайчастіше! Коли душа – грішна і нерозкаяна, тіло виздоровіти не може.

Адже зараз Світова наука уже довела научно наявність Небесного Творця. Фізично і математично довела! І цю істину Вчений роздає людям, які звертаються до нього. І словом, і відповідною літературою... Як свату проскуру роздає! Часом мені здається, як може бути Людина такою

багатогранною?! Чи є, взагалі, міра його широті? Нескінченність і невимірюваність... А задуматись потрібно всім. Аби хоч на крок наблизитись до благодатної своєї духовності, хоч на краплю вдосконалитись. І порозумнішати. Просто побачити один одного. Зрозуміти, оцінити, упорядкувати щось у собі і в нашій Державі. ...Хоч би ті Державні символи. А то у нас усе – навиворіт. Хіба можна у відро із дном догори набрати води? Хіба може бути веселка на Небі дугою униз? То ж перевернімо хоч наш національний Прапор, аби він, справді, став жовто-блакитним. Та ж не може бути Сонце нижче над морем! Особисто я стараюсь не вживати слова «Слава!». Слава Ісусу Христу! Слава тільки – в Господа-Бога. Господу слава – навіки! Людина, яка кричить – слава собі! – це верх святотатства. А святотатства Господь не прощає. Ніколи і нікому! Жодна нація тим не грішить, окрім нас. Подумаймо, може, саме за це Господь нас і карає. Ми кричимо, як несамовиті – слава! – а Господь посилає нам ганьбу. Вчить нас Усєвишній, вчить, а ми неслухняні, як і раніше. – То ж нате вам іще і війну! – Може, тоді схаменетеся у своїм святотатстві... Не цінуєте ні себе, ні своїх жертвних геніїв – значить, не цінуєте і не любите і Мене, Свого Творця. Так виходить, що наші генії повертаються до нас тільки після смерті. Любимо лише ...мертвих.

А м у с и м о навчитися любити ж и в и х! Благословенна рука даруючого! Ще не пізно прийняти розкішні дари Анатолія Потопальського. Ще не пізно... Бо завтра вандалізм задушить усіх нас. ...Тхір смердить. А бобер працює. І навіть великі ріки перекидає своїми загатами. І змінює русла... І все-таки уявімо собі, що б зробила, ну хоча би, наприклад, Німеччина, якби мала т а к о г о Візначного Винахідника. Німеччина, національне гасло якої: інтелект – найбільше багатство нації. ...Уже би давно був би і інститут Потопальського і Потопальський фармацевтичний завод. І відповідна Ветеринарна і Сільськогосподарська Академія Потопальського. І ціла армія вчених науковців, які б працювали разом над подальшими розробками. І чистотілові плантації для переробки трави в «Амітозин»... Хворі люди отримали б здоров'я і продовження життя, а Держава – колосальні прибутки і дивіденди від інтелекту свого Вченого. Але Україна – не Німеччина. У нас розумова праця знецінена до злочинних крайнощів. Пригадалася одна давня інформація. «В Америці із десяти працівників лише троє виробляє матеріальний продукт, а останні сім зайняті обдурюванням того, як швидше, ефективніше і краще той продукт виробляти. Вісім відсотків національного продукту США іде на розвиток інформатики. Це – більше, ніж асигнування на оборону». Писала газета «Правда» ще 12 грудня 1989 року в статті «Умный богаче». У нас в Україні, національного інтелекту, як цвіту вишневого весною. Тільки плодоносити не дають. Ледь що, обривають і обломлюють ще зеленцем. Бо на кону – лише брудні гроші і кар'єрство, політичне і практичне. Хто до себе більшу карту перетягне?! Отака нам дісталася Батьківщина, Анатолію Івановичу! Але Батьківщину не вибирають – нагадує нам письменник, загиблий ще таким молодим! – Василь Симоненко. Можна все на світі вибирати, Сину. Вибрати не можна тільки Батьківщину! Мусимо с а м і її творити, очищати

авгієві конюшні і садити свіжі саджанці, хоч би й на смердючих смітниках. Життя продовжується. І не зупинить його ні ірод, ні каїн. Авелів не перекоlesh. Геніїв не погасиш. ...А висновки, як основа. Напрошуються на полотно самі. Висновки – не гості, а господарі. Нехтувати ними не можна. Генії, як новонароджені зірки. Світяться і світять крізь Віки і Століття. Дякуємо Богу за усіх видатних людей! Дякуємо, що Потопальський Анатолій Іванович народився на нашій, Українській землі! Знаєте, Анатолію Івановичу, Ви переживете, – ми переживемо у с і х вандалів... А з двома Ювілеями Вас вітають тисячі врятованих Вами людей. І мільйони тих, які ще надіються на Ваш «Амітозин»! Вас вітає уся наша Боговгодна Україна. Пригноблена, але не стала на коліна. Багато разів розіп'ята, але все одно Жива! Замучена знову, але бореться і усміхається. Обкрадена укорте, але така – безмірно багата. Де не копнеш – бурштину... Де не торкнешся – світлі і сонячні люди. І Ваш сонячний талант – наше найбільше багатство! На гострію найглибших Істин – Ви одночасно і Каменярь, і Кремінь. Селекція всього Живого Світу – під мікроскопом Вашого унікального Розуму. Можливість неможливого... Загадку геніальних відкриттів озвучувати повністю не вдається нікому. Найголовніше – сприйняти! Понад 400 наукових публікацій, 15 монографій... Людина, яка рятує, спасає людей, тварин і рослин. Людство рятує! І всю живу Природу... Я навіть не знаю, якою нагородою це можна увінчати, яким Пам'ятним Знаком запечатлити. В Україні просто ще немає т а к о ї Нагороди. І такої Пам'ятної Відзнаки...

Коли писала цю статтю, то наче сама пережила усе, що пережив Анатолій Іванович Потопальський. Аж мусила робити передихи. Інакше, здається, могла задихнутися. Не вистачало кисню. Вчений щоденно робить свою унікальну справу. Але ми, задля кого він це робить, м у с і м о приєднатися до боротьби. За самих себе! Навіть непробивні стіни колись пробиваються. Це ж треба, аби саме Міністерство охорони здоров'я «о х о р о н я л о» нас від найпотрібнішого нам сьогодні препарату – **протиракового «Амітозину»**, що пройшов всі клінічні випробування ще в 2001 році, і рекомендованого Інститутом онкології для реєстрації і лікувальної практики в звичайних лікарнях. Страшніших нонсенсів просто уже не буває. Без прокуратури тут, очевидно, не обійтися.

До речі, у матеріалах нещодавньої Лондонської Конференції мені надужче імпонувала і вразила гостротою і оптимізмом доповідь, а, точніше, аж дві доповіді кандидата юридичних наук Людмили Радухівської із Національної академії прокуратури України, Київ. Доповіді, які присвячені Громадському Рухові на захист досягнень Унікального Вченого і впровадженню їх в медичну практику, на захист нашого права, права Українців мати свої найдієвіші протионкологічні ліки, виплекані Вченим тут, на своїй рідній землі. Отож, хай ця стаття стане генеральним запитом до Генерального прокурора України Юрія Луценка з вимогою негайно, раз і назавжди припинити край безкрайньому злочинному саботуванню протираковому препарату Анатолія Потопальського «Амітозину». І невідкладно запровадити його серійне виробництво. Для врятування і продовжен-

ня життя мільйону людей, хворих на онкологію зараз в Україні. Може, Генеральний прокурор відчує той генерований і концентрований погляд одного мільйона онкохворих, які в муках надіються на можливий ще порятунок. Адже, Україна стійко займає в Світі п е р ш е місце по онкологічних захворюваннях. І це в країні, яка єдина в Світі має свій найефективніший протираковий препарат «Амітозин». Найбільшим подарунком нашої Україні і нам, Українцям, до славного Ювілею нашого Найвидатнішого Винахідника-Вченого Анатолія Потопальського буде юридична реєстрація «Амітозину» і початок його заводського випуску для всіх онкохворих. Наш сучасний біблійний Йов... Знаю: йому теж усе повернеться. Опісля всіх тяжких випробувань. Бо Віра перемагає все! По гострію найглибших Істин іде його праведна дорога Новатора і Винахідника. По гострію, але – по висхідній...

Антоніна ЛИСТОПАД,
член Національної Спілки письменників України,
Лауреат премії імені Василя Стуса,
Лауреат премії імені Олени Пчілки,
Україна

ВІДГУКИ НА СТАТТЮ А. ЛИСТОПАД «НА ГОСТРІЮ НАЙГЛИБШИХ ІСТИН»

Anatolii Mudrak,

04 / 05 / 2018

Candidate of Agricultural science, Ukraine

Було б півбіди, якби історія з Анатолієм Івановичем була б винятком в нашій державі, як колись, так і нині. Скажіть, де Ви бачили, щоб за грабіж інтелектуальної власності когось засудили. Анатолію Івановичу якось все таки вдалось підняти до вершин науки, а скільки таких, як він, самородків не пробилось крізь цей асфальт черствості і бюрократії, скількох зарізали ще при вступі до престижних ВУЗів занижуючи їм оцінки на вступних іспитах. Та й багато з тих, хто прорвались в науку, зрозумівши що їхні творіння дістануться іншим, тільки прикидались, що нею займаються. І навіть ті з них, хто мав на своєму рахунку серйозні розробки і впровадження їх у виробництво, говорили, як таке може бути, що той, хто на машині працює, отримує більше за її творця. Мабуть, тому ми маємо відсталі технології, машини та ліки. І зовсім не багато потрібно, щоб бути Божою людиною, а лише бути завжди на стороні правди і добра. Мабуть, Анатолію Івановичу це вдалося, тому вдалося також бути прикладом для своїх колег і учнів. Сподіваюсь, про це ви ще напишете.

Victoria Vasilenko,

04 / 05 / 2018

Candidate of Agricultural science, Research Associate, Ukraine

Ви описали на прикладі Анатолія Івановича нелегкий шлях наших науковців в нашу епоху, приспаного недругами заснулого байдужого покоління. І тут мені хотілося б нагадати строки з вірша Анатолія Івановича Потопальського, опублікованого в журналі «Педагогіка толерантності» № 3-4 (76), 2016 з поетичної збірки «Якщо запитують...»: «Я громом розбуджу заснуле покоління, і блискавицями вкажу дорогу до спасіння... Дощами змию куряву століть, що ґрунт родючий запилила...» Він дійсно особистість з великої букви! Ваша стаття, пані Антоніно, проймає до глибини душі. Бажаю високих творчих взлетів і численних творчих послідовників.

Zhanna Kruchenko,

04 / 03 / 2018

Candidate of Biology, Ukraine

Прекрасна стаття талановитої людини про тернистий шлях видатного вченого-новатора, людину високої духовності та щирого гуманізму Анатолія Івановича Потопальського. Немає нічого ціннішого в людині, ніж бажання допомогти стражденим. Це бажання – та почуте було Творцем, який і допомагав Анатолію Івановичу втілювати ідеї в життя. Життєві негаразди іншу людину привели б у вир душевних потрясінь. Проте, з Анатолієм Івановичем завжди був Господь – Вчитель та Поводир, якому він довіряв свої найпотаємніші думки. Істинно – немає пророка у своїй Батьківщині, тернистий шлях того, хто йде шляхом Праведності. Але Господь вважає, що терни очищають насамперед Душу, знімаючи все наносне життєвими колотнечами. Хочеться думати, що Задум Бога – бачити людей Преображеними Духовно і фізично, втілюється професором А.І. Потопальським у повному обсязі. Слава Бога – у Вас, Анатолію Івановичу. Хай збудуться ваші помисли Задумами Господа. Вам, хто добряче випив з Чаші Горестей, бажаю високих творчих злетів і втілень бажань у життя з Вірою та Надією в те, що Господь все розставить на свої місця.

Elena Plisyuk,

04 / 02 / 2018

Volunteer, Ukraine

Дуже дякую Вам за статтю! Це крик душі! І, певно, крик усіх наших душ! Всі ми любимо, поважаємо та цінуємо Людину, Лікаря та Вченого з великої літери Потопальського Анатолія Івановича! Ви у своїй статті висловили і всі наші почуття до нього та подяку йому за його праці та винаходи!

Liudmyla Radukhivska,

04 / 02 / 2018

Candidate of Jurisprudence, Senior Lecturer, Ukraine

Дякую, що так глибоко проаналізували мої наукові публікації, які були опубліковані у конференції 2016 року. Можу сказати одне, що нам всім

потрібно бути більш активними і діяльними, оскільки без діл ми ніколи не отримаємо добрих результатів.

**Maria Margiyeva,
04/02/2018 Spain**

Дуже дякую за Вашу чудову статтю про Великого лікаря і Велику людину Анатолія Івановича. Ви повернули мене у дитинство, у шкільні роки. Спогади, як допомагав Анатолій Іванович, він був нашим ангелом. Ваша стаття чарівна, із задоволенням прочитала.

**Olena Vasilenko,
03/28/2018
Deputy Director, Ukraine**

Дуже-дуже гарна, поетична, чудова стаття, написана з любов'ю до нашого улюбленого доктора. Написана настільки гарно і сильно, що неможливо відірватися до останнього слова, та ще й неодноразово зупиняєшся і перечитуєш образні вирази. «Генії, як новонароджені зірки. Світяться і світять крізь Віки і Століття», «Загадку геніальних відкриттів озвучувати повністю не вдається нікому. Найголовніше – сприйняти!», «Ще не пізно прийняти розкішні дари Анатолія Потопальського. Ще не пізно..» Цитувати з захопленням можна до безкінечності цей незрівнянний твір. В останній главі одкровення Іоанна Богослова сказано: «...время близко. Неправедный пусть еще делает неправду; нечистый пусть еще сквернится; праведный да творит правду еще, и святой освящается еще. Се, гряди скоро и возмездие Мое со Мною, чтобы воздать каждому по делам его...» Це головне, і підтримую Ірину Іванівну, яка написала вам коментар, пані Антоніно, що ми віримо в Перемогу. Нехай благословить Вас Господь на все добре і додасть за добрі справи сторицю.

**Iryna Vorobiova,
03/27/2018
Head of the Department, Ukraine**

Дякую Вам за таку чудову, вистраждану статтю. Стаття талановитою поетеси, письменниці про талановитого вченого. Я працюю з Анатолієм Івановичем, знаю всі його проблеми, проблеми нашого колективу. Але, читаючи Вашу статтю, сприймаю все набагато глибше, філософськи. І вірю в Ваші пророчі слова «По гострію найглибших Істин іде праведна дорога Новатора і Винахідника Анатолія Потопальського. По гострію, але – по висхідній...». Віримо в Перемогу!

Шановні наші читачі! Пропонуємо вашій увазі статтю Ганни ЗЕМКО, головної редакторки журналу «Слово Жінки», багаторічної успішної пацієнтки лікаря Анатолія Івановича ПОТОПАЛЬСЬКОГО.

РОБИТИ ДОБРО ЛЮДЯМ

Написати цей матеріал мене надихнула чудова стаття сестер Анатолія Івановича Потопальського у № 3–4 журналу «Пасіка» до 60-ліття його лікарської, цілительської, просвітницької і державотворчої діяльності. Цікавою у № 7 видання «Пасіка» була й публікація першої учениці лікаря Потопальського – української поетеси Антоніни Листопад, її він ще молодим лікарем навчав у 1963 році.

Наше знайомство з лікарем Потопальським відбулося у доленосному для України 2013 році. Редакція готувала номер журналу «Слова Жінки» на тему «Природа і природність». Шукали головного героя номера. Поет, письменник, автор розвідок з національних тем Сергій Коваль запропонував познайомитися з українським лікарем-генетиком Анатолієм Івановичем Потопальським.

Тоді ми ще не знали, що Анатолій Іванович і ініційована ним оздоровча громада «БОГУ Радість» стануть справжніми друзями видання, що нас пов'яже спільність інтересів, духовних пошуків, стремління будити українську громаду, що доктор Потопальський передплачуватиме і популяризуватиме наш журнал.

Виявилось, що Анатолій Іванович – лікар, цілитель і дослідник від Бога. Природа розкриває свої таємниці лише тим людям, які її розуміють і люблять. Їм вона пропонує свої скарби, бо знає, що вони будуть використані на добро. Цьогоріч вчений має святкувати 60-річчя отримання диплому лікаря, і ця публікація стане вітанням до славного ювілею.

Анатолій Іванович ПОТОПАЛЬСЬКИЙ (див. сторінку у Вікіпедії) – керівник групи модифікації структури біологічно активних речовин Інституту молекулярної біології і генетики НАН України. Заслужений винахідник України, кандидат медичних наук, доцент, професор Європейської академії проблем людини.

Впродовж десятиліть особисте гасло вченого: «Боголюбива і згуртована українська нація буде щасливою і прославленою у віках», яке зафіксоване у виданні «Лідери нації» та оновлене у монографії «Медоносні рослини-цілителі» 2022 року.

Стривожений фізичним і духовним станом української нації, яка давно перебуває в умовах екоциду, Анатолій Потопальський заснував Братську Оздоровчу Громаду України «БОГУ ДАР» та створив 1991 року Інститут оздоровлення та відродження народів України, мета якого – поєднання наукових досліджень з основами християнської моралі, відродження фізичного і духовного здоров'я

усіх народів, які проживають в Україні. З 2021 року вченому призначена довічна Президентська стипендія Указом Президента України №194/2021 від 17 травня 2021 р. Для висвітлення діяльності з оздоровлення людини і довкілля, залучення до співпраці широких кіл громадян України і зарубіжжя створено інтернет-сайт: **http: potopalsky.kiev.ua**, сторінку у Фейсбуці: **https://www.facebook.com/anatoly.potopalsky**. Видано 18 монографій та допоміжну інформацію, серед неї статті у журналі «Пасіка» та інших.

**Головний редактор журналу
«Слово Жінки» Ганна Земко**

Унікальні природні препарати і ставлення до Бога

Вже на першій зустрічі одна з нас, редакційних журналісток, сказала лікарю Потопальському про певні проблеми з власним здоров'ям. У відповіді пана Анатолія відчулося справжнє бажання допомогти, впевненість у своїх силах і відповідальність за свої слова. Такому лікареві хотілося довіритися! А після пропозиції оздоровлення лікар Потопальський уважно запитав:

- **А у Бога віруєте?**
- **Вірую, хоча не знаю, чи такої віри достатньо для зцілення,** – відповіла здивовано жінка.

Цікавий початок розмови з людиною, яка представляє вітчизняну генетику, чи не так? Тож ми попросили **Анатолія Івановича** коротко розповісти про його науково-дослідницьку діяльність.

- **Я все життя займаюся наукою, а рослини – об'єкти мого дослідження. Моя ж наукова діяльність присвячена оздоровленню людини і довкілля – так званому комплексному оздоровленню. Не можна у жодному разі стверджувати, що один диво-препарат вилікує усіх й усе. Рослини мені та нашому науково-дослідному колективу відкрили цілий напрямок розвитку: створення лікувальних препаратів на їхній основі, створення нових сортів рослин шляхом застосування розробленої нами новітньої біотехнології, власне,**

створення нових рослин, як кавбуз – гібрид кавуна і гарбуза. Комплексне оздоровлення полягає в тому, що ці препарати здатні оздоровлювати і людину, і тварину, і рослину, крім того, вони є екологічними – позитивно впливають на довкілля. На основі цих розробок створена система духовного та молекулярно-генетичного оздоровлення людини та довкілля, яка зараз популяризується багатьма лікарями та екологами. Вона оновлена після урків пандемії та війни.

АМІТОЗИН та ІЗАТІЗОН

Ще у студентські роки Анатолій Потопальський на основі взаємодії алкалоїдів чистотілу, підвищуючи активність їхніх молекул алкілуванням, одержав препарат **«Амітозин»**, який зупиняв поділ злоскісних пухлин і викликав їхнє старіння – апоптоз. Унікальність препарату полягала у відсутності пригнічення кровотворення та імунітету людського організму, навпаки – амітозин підсилював їх. Згодом амітозин та його аналоги були запатентовані в 16 зарубіжних країнах.

Разом із нині покійною кандидатом біологічних наук, вірусологом **Любов'ю Лозюк** у 1973 році вчений розробив ще один унікальний препарат **«Ізатізон»** – ефективний імуномодулятор, що затверджений і успішно використовується для попередження та лікування вірусних та мікробно-вірусних хвороб і пухлин у ветеринарії, медицині, рослинництві.

1977 року Анатолій Потопальський був переведений з Львівського медичного інституту згідно постанови Ради Міністрів УРСР до Інституту молекулярної біології і генетики НАН України, де вже протягом 46 років працює за спеціальністю – спочатку завідувачем відділу, згодом завідувачем лабораторії, а нині керівником групи модифікації структури біологічно активних речовин. Дослідження цих років стали основою для створення нового наукового напрямку – молекулярно-генетичного та духовного оздоровлення людини та довкілля.

Запатентовано понад 100 нових препаратів з протипухлинною, противірусною та імуномодельною дією, розроблено 15 оригінальних фіто чаїв на основі чистотілу, створено понад 20 нових форм, сортів і видів лікарських та сільськогосподарських рослин, шість із яких затверджені Держсортінспекцією України й рекомендовані для широкого використання.

Після того, як ми почули про унікальні препарати, розроблені лікарем Потопальським, знову повернулися до цікавого початку розмови. Адже прозвучало досить незвичайне запитання лікаря до хворого – про віру у Бога...

Відповідь лікаря була наступною:

– **Категорично ставлюся до питання Віри і приходу лю-**

дини до Бога, бо маю 64-річну практику роботи з пухлинами. Пересвідчився на власному досвіді: людина виликувалася, і якщо вона вірить у Бога і ходить до церкви, притримується законів всесвітнього буття і певних релігійних ритуалів – то живе, і хвороба не повертається. Якщо ж ні – проходить рік-два, і так: або під машину попаде, або серцевий напад трапиться, або – рецидив хвороби, який вже значно складніше піддається лікуванню. Тобто, не змінилася людина, не очистилася, не прийшла до Бога. Не дозріла Душа, не змогла пройти випробування. Саме так потрібно розуміти хвороби, які тепер атакують людство. Так і кажу своїм пацієнтам: «Хочете жити? Робіть – те, те й те. Лікування ракової хвороби – то тяжкий труд, на це йдуть роки і неймовірні зусилля багатьох людей. А ви як думаєте: оце ви лікуєся і знову палитиму, матюкатимуся і їстиму все підряд? Ні, так не буде, людино добра, хвороба має докорінно тебе змінити!» Обов'язково розмовляю з людиною. Говорю хворому про його так званий «егоїзм», яким він довів себе до такого стану. Кажу про те, що він має дбати не лише про своє тіло, а й про Душу, тобто про власні думки і почуття. Наголошую, що все залежить від нього, і лікує його не лише лікар, а ще й Господь Бог і він сам. А біда приходить через те, що людина відходить від Бога – живе матеріальним бездуховним життям. Ми часто просимо у Бога допомоги, а якщо треба віддати Богові свою увагу, вдячність, добрі справи – то чомусь забуваємо...

ВІДГУКИ

про лікування препаратами
лікаря Потопальського

«Шість років тому в мене була кіста лівого яєчника. Я лікувалася, але протягом року став «рости» показник онкомаркера, і мені запропонували операцію, поки ще не пізно, бо сказали лікарі, що ліки вже не допоможуть. Я боялася операції й «хімії», бо знала наслідки...

І тут мої знайомі, вдячні пацієнти Потопальського, розповіли мені про Анатолія Івановича. Я поїхала в Київ, зустрілася із лікарем, потім прийняла курс лікування. І (о, чудо!!!) пухлина зникла! Я не могла повірити своєму щастю!

Потім возила туди свого знайомого, який мав рак простати – онкомаркер у нього був більше 1000. Він лікувався в інституті раку в Києві. Вирок лікарів був тоді один: або операція й «хімія», або кінець усьому! Він почав приймати ліки Потопальського – і життя налагодилося! І таких випадків серед моїх знайомих є багато!»

Олена Стоцька, Полтава

«Завдяки препаратам ізатізон та настоянці на травах на коньяку, про які мені пощастило дізнатися у 2011 році та пропити їх перед операціями з видалення грудей та частини кишечника (було зроблено дві операції одночасно), все пройшло вдало і навіть після не було температури в реанімації. В інституті онкології для проведення операцій на мене одну виділили цілий день, але за три години я була вже в реанімації. Звичайно, тут і заслуга трьох лікарів, які виконували операцію. Але є важливий чинник: аналіз крові, його мені зробили в лікарні, де колись працювала моя мама. Медпрацівники були у захваті від моїх показників крові! Вони знають мене більше 25 років і ніколи у мене не було таких показників! Дякую всім вашим співробітникам величезне!!!!»

Лідія Кравцова, Київ

ПОЛІСЬКЕ ДИТИНСТВО. ПАРК «ПЕРЕМОГА»

За ці роки ми ближче познайомилися і з життям талановитого лікаря і вченого. Своє повоєнне дитинство Анатолій Іванович Потопальський провів на Коростенщині, де й досі мешкають його сестри – Марія та Людмила. А 44 роки тому в рідному селі Ходаки Анатолій Потопальський заклав дендропарк «Перемога». У парку протягом багатьох років вирощували лікарські та екзотичні рослини, зокрема, рослини власної селекції. Цим клаптиком рідної для всієї родини землі нині опікуються рідні сестри лікаря Марія Іванівна, Людмила Степанівна та племінник Юрій.

ПРО СЕЛО ХОДАКИ

ХОДАКИ – село у Коростенському районі Житомирської області. За переказами, село має таку назву, бо ходаківські чоловіки ходили в Крим по сіль, а з Ходаків вони везли дьоготь. Перша письмова згадка про село датується 1570 роком. Нині в селі мешкає 250 осіб.

Анатолій Іванович згадує далекі дитячі роки:

– Мені завжди допомагала моя любов до Природи. Це і захоплювало, і відволікало від сумних думок, давало радість і направляло мої мрії. Мені, ще маленькому хлопчику, дуже хотілося, щоб в нашому дворі все жило і плодилося – кури, качки, гуси, індики, кролі. Заповітною мрією стали бджоли!

Право власності на обійстя дід Данило залишив за онуком – тобто за мною. Зробив заповіт на моє ім'я. Заповіт оформили через нотаріуса, і у віці дев'яти років я став власником дідової хати і обійстя, дідів заповіт зберігаю і досі. Дід наш був дужим, не боявся жодної роботи. Та якось

влітку поїхав у ліс, завантажив повнісінький віз дровами. І потрапив у страшенну зливу. Промерз, захворів на запалення легенів. За тиждень діда не стало...

А ще за тиждень мамі наснився сон: йде дід до нашого двору, а за ним летить рій бджіл. Так і сталося – минув час і до старого, ще придбаного дідом, вулика влетів рій бджіл. Покійний дід «привів» нам його! Роїлися бджоли у нас цілих 20 років. Я щоліта, як був на канікулах і приїздив – спочатку з Житомира, де навчався у медичному технікумі, потім – з Івано-Франківська, де був студентом медінституту, відрізав півметровою вощину з 10–15 кілограмами меду. Іли ми його із задоволенням.

Дідив «подарунок» з потойбіччя допоміг мені зрозуміти, що у цьому світі все існує, як мінімум, в двох вимірах: у матеріальному, який можна побачити, і у невидимому, який схований від наших очей, проте він також існує – його можна відчувати і зрозуміти. Думаю, розуміння, яке я виніс із сільського дитинства, згодом дозволило мені прийти до глибокої віри у Бога і зрозуміти дію протилежної богоборчої сили.

Весною 2015 року делегація журналу «Слова Жінки» вперше побувала у Ходаках у дендропарку «Перемога» та познайомилась з його Берегинею – **Марією Іванівною Потопальською** (старшою сестрою Анатолія Івановича), яка зайняла це відповідальне місце після смерті матері.

З пані Марією завжди дуже цікаво спілкуватися, вона – старожилка, велика оптимістка і життєлюбка, весною їй виповнилося 94 роки! Усе життя жінка пропрацювала вчителькою української мови та літератури в селі Ушомир Коростенського району, а вже будучи на пенсії, перебралася у родову дідову хату Потопальських, аби допомогти зберегти дітище брата дендропарк «Перемога» і сприяти заснуванню музею-садиби родини Потопальських. Тож послухаємо літню жінку:

– **Парк, який ми назвали «Перемога», Толя заклав в 1979-му році, ще будучи зовсім молодим. Сталося це навесні. «Перемогою» назвали, бо заклали його на честь нашого тата Івана Потопальського, який загинув на війні під час оборони Києва (Анатолій Мудрак більше семи років тому почав робити документальні фільми про родину Потопальських: серед них є інтерв'ю з Марією Іванівною Потопальською (ютуб-канал: «Анатолій Мудрак»).**

Коли Анатолій Іванович звернувся до Ходаківської сільської ради і керівництва колгоспу з проханням про виділення кількох десятків гектарів землі, йому пішли на зустріч. Таким чином, з'явилася можливість створення у селі заповідного парку загальною площею 38 гектарів. І наше родинне обійстя переросло у парк: наші тут – 55 соток, інше – угіддя

парку. Брат багато подорожував: бував в інших республіках Радянського Союзу, їздив світом. Звідусіль привозив зелених гостей – різні екзотичні рослини, які при правильному догляді можна вирощувати і в нас. Привозив їх до мами на обійстя, висаджував, доглядав за ними. З часом тут почали вирощувати й лікарські рослини власної селекції, які стали основою лікарських препаратів і чаїв системи оздоровлення доктора Потопальського, серед них: синюха блакитна, ехінацея, головатень, дивосил, лаконіс, інші. Десятки років поспіль ми намагаємося закріпити за дендропарком «Перемога» статус «Пам'ятка природи обласного значення». Справа вже погоджена з районним керівництвом, проте до області вона так і не дісталася, хоч і є рішення районної ради. Власними силами та за допомогою небайдужих людей ми намагаємося йому дати раду, що, насправді, нелегко на майже 40 гектарах зелених угідь. Попри всі складнощі не втрачаємо ентузіазму і надії. Понад десять років тому бджоли знову повернулися до нашого обійстя! Ми облаштували пасіку на 10 вуликів, які нам подарував мій учень Микола Самчук. Тепер щоосені маємо чудовий екологічний оздоровчий мед. А вулик діда Данила поклав початок Музею давнього бортництва, який тепер теж є на нашому обійсті. Опікувався музеєм досвідчений бджоляр-пасічник Володимир Клименко, але нині він надто зайнятий. Наш музей викликає інтерес у районного керівництва Коростенського району, яке вже навіть організувало толоку по благоустрою дендропарку, проте все забулося у роки пандемії і війни дотепер.

Спілкувалися ми й з молодшою сестрою Анатолія Івановича – Людмилою Степанівною Дідківською. Сестри завжди захоплено говорять про свого невтомного талановитого брата, і, звичайно, згадують їхню матір – Анастасію Михайлівну, яка всієї душею підтримувала починання сина.

– Мама була дуже мудрою жінкою. Вона завжди пишалась своїми дітьми і все казала, що вона щаслива через те, що ми у неї є. А зараз ми розуміємо, що ми теж щасливі, тому що ми – разом, і є один у одного. І любов до землі рідної у нас від мами. Тому і дендропарк тут, у Ходаках, тому і ми з Марією біля нього, тому і Толя за силою та наснагою приїждить сюди, – говорить Людмила Степанівна, і на мить замислившись, додає: **Тому й душа болить за рідне село: всі ми нині стурбовані тим, що ніким і ніяк не було відзначено 700-ліття побудови ходаківського Святопокровського храму, який був зруйнований нашими предками-більшовиками.**

Любов до рідної Землі

Анатолій Іванович присвятив усе своє життя Батьківщині... Він не уявляє своєї праці і діяльності десь інде, не в Україні. Багато разів талановитого вченого звали за кордон, проте його філософія лишається незмінною: «Де родився – там і пригородився». І з нами він поділився нею:

– Нам потрібно бути українцями. Оце і все. Бог посилає Душу – в певний народ, на певну територію – з рідною мовою і традиціями. І всякі відступи від цього шкодять Душі. Це також мій висновок із спостережень за роки спілкування з різними людьми. Треба слідувати своєму, рідному, родовому. Навіть трави, які ростуть на рідній землі, дають багато кращий ефект лікування, ніж завезені звідкись. Бо існують незримі, проте дуже сильні енергетичні зв'язки, про які ми, на жаль, нічого не знаємо, хоча добре знали наші пращури. А слідуватимемо своєму – то й Бог допомагатиме. Що значить слідувати своєму? По-перше, говорити рідною мовою. По-друге, знати свій родовід хоча б до п'ятого коліна. І третє – треба свій народ знати, хто з нього вийшов, що зробив добре, а що – погане. Це послужить для подальшого життя нашого і дітей наших, бо ми всі пов'язані між собою.

Нещодавно мені пощастило прочитати його вірш-настанову нинішнім і майбутнім поколінням українців, яким з любов'ю до нашого лікаря ділюсь з читачами моїх спогадів:

Радій, радій
Радій, радій, радій –
Ти народився в ній,
Дарований Богом країні –
Прославлений і невмирущій Україні!
Дотримуйся Заповідей Божих,
Шануй даровані всі дні погожі.
І Богові та Батьківщині все віддай!
Не забувай про пекло й Рай.
Прийшов в цей світ –
Служи ти Богу і народу,
І скільки проживеш ти літ,
Не забувай про цю угоду.

**Анатолій Потопальський
Київ, грудень 2019 року**

Здається, саме любов до рідної Землі і звела ініціативу Жіночого Клубу «Слово Жінки» і оздоровчу громаду «БОГУ Радість», яку заснував з однодумцями лікар Потопальський.

Велика роль у поширенні передових задумів сучасних жінок і їх незмінних супутників по життю – просвітлених чоловіків належить журналу «Слово Жінки», який понад 10 років тому створили Ганна Земко та Світлана Наконечна. «Слово Жінки» – унікальний український громадський проект. Він покликаний задовольнити «духовний голод» українців у новітній час. Створювали часопис ті й для тих, хто потребує свого українського рідного Слова, кого не влаштовує споживання «культури телевізора», хто хоче бути господарем у своїй хаті і жити по правді. Більше того, автори журналу самі творять культуру сьогодення, надихаються нею і несуть її у світ та у свої сім'ї.

Журналом заснований Клуб однодумців. Життєва філософія жінок, які приходять до нашого Клубу, відмінна від позиції «я – людина маленька, від мене нічого не залежить». Наші жінки розуміють, що саме вони наповнюють своє життя смыслом.

Вони прагнуть виконати свої життєві завдання у стані, наповненому енергією творення, щоб надихати до звершень своїх дітей і чоловіків. Тут жінки різного віку знаходять однодумців, знайомляться з цікавими людьми.

Жіночий Клуб любить мандрувати рідним краєм, бо так багато таємничого і непізаного у нас під боком!. Всі чули про місця сили в Тибеті, та мало хто чув про потужне місце жіночої сили у селі Буша на Вінниччині. «Слово Жінки» намагається щороку відвідати Бушу, щоб спуститися в Гайдамацький яр, там привітатися з духами яру і з величезним камінням, розкиданим по всьому лісу. Ідемо ми до Буші і цього літа! Зайти в найстаріший зі збережених на території України дохристиянський храм. З будь-яких мандрів ми привозимо враження, а з Буші ми привозимо ще й стан...

Намагаємося ми досліджувати і наш Київ, побачити його з іншого боку. Пройти по його вулицях неспішним кроком туриста, а не ділової людини, що поспішає на роботу.

Ми вже провели чимало майстер-класів, де навчилися народній творчості і ремеслам: писали писанку, валяли з вовни, ліпили з глини, плели нитяні іграшки, малювали по тканині чудернацьких звірів Марії Приймаченко, вишивали рушниковим швом.

Всі роки вторгнення російських окупантів «Слово Жінки» долучається до допомоги фронту і пораненим у шпиталях. За цей час наші жінки пошили для поранених фірмові тисячі «труселів» – з кишеньками, на «липучках», з мотузочками – сплели більше 300 пар шкарпеток, виготовили для хлопців на передову та у шпиталі більше 10 тисяч патріотичних нерозлучників-оберегів, а родина Мурзаків виготовила біля 5 тисяч парафінових пальників.

«Слово Жінки» притягує людей, що мислять серцем, які глибоко відчують світ і ті непрості процеси, які в ньому відбуваються, тих, які поділяють цінності «Слова Жінки»: україноцентричність, позитивне мислення, власну відповідальність за своє життя.

P.S. Сотні колишніх успішних пацієнтів лікаря-цілителя і наставника Анатолія Івановича Потопальського організовують на своїх фейсбучних сторінках «щасливе єднання колишніх важких приречених хворих» з власними відгуками, де аналізують досвід і поради лікаря-цілителя – для всіх охочих. А у найближчому майбутньому планується перетворити їх у серйозний сайт та канал на Ютубі. Також буде підготована до друку книжка «Поради лікарів, цілительів та успішних пацієнтів відродженої нації». Тож збираємо ентузіастів таких ідей. А успішних українців звемо до пробудження і допомоги ближньому!

А на останок, до нещодавно минулого ДНЯ МЕДИКА публікую свій вірш, присвячений Лікарю Анатолію Івановичу Потопальському:

Анатолію Івановичу Потопальському

**Вам я дуже, Лікарю, вірю,
не втрачайте у серці надію!
Не зважайте на заздрість і кпини,
а творіть – лікуйте людину!
Бо загубите час свій та силу,
і нічого не доведете тим
людцям з мілкою душею:
вони – вбогі, а справи їх – сірі...
Та Всевишній все бачить і чує,
і наклепникам те не минеться.
Пам'ятаймо відоме прислів'я:
пес гавчить, каравану ж ідеться!**

Ганна Земко, 6 грудня 2020 року

**Ганна ЗЕМКО,
голова редакторка журналу «Слово Жінки»,
багаторічна успішна пацієнтка лікаря Потопальського**

«АМІТОЗИН» А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО. Цілющі рецепти з чистотілом. – А. Потопальський, О. Василенко, А. Листопад, Г. Земко. – К.: «Дім, сад, город». – 2025. – 68 с.

Дану книгу видано як шану пам'яті геніального вченого, автора протипухлинного, противірусного та імунорегуючого препарату «Амітозин» – АНАТОЛІЯ ІВАНОВИЧА ПОТОПАЛЬСЬКОГО. На превеликий жаль, 31 липня 2025 року серце Анатолія Івановича перестало битися. Він був кандидатом медичних наук, доцентом, професором Європейської академії проблем людини, директором Інституту оздоровлення і відродження народів України та Благодійного фонду «Небодарний цілитель», заслуженим винахідником України, керівником «Центру духовного відродження та оздоровлення людини і довкілля» на базі Національного університету біоресурсів і природокористування України, старшим науковим співробітником Інституту молекулярної біології і генетики Національної Академії наук України. Пам'ять про Анатолія Івановича Потопальського ніколи не згасне, завдяки його безцінному внеску у збереження здоров'я людини.

У книзі подано матеріали Анатолія Івановича Потопальського та Олени Іванівни Василенко (заступника директора Інституту оздоровлення і відродження народів України та Благодійного фонду «Небодарний цілитель») про цілющі властивості Чистотілу великого, наведено рецепти для лікування та профілактики утворення пухлин та інші рецепти, які дозволять людині оздоровитися. А також подано дві статті Антоніни Листопад та одна стаття Ганни Земко, де розповідається про протипухлинні ліки та їхнього автора – А.І. Потопальського.

У книзі є УНІКАЛЬНІ РЕЦЕПТИ ЛІКІВ ВІД ПУХЛИН та інших хвороб А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО та інших вчених.

Ця книга – для всіх, хто хоче більше дізнатися про вченого, який винайшов протипухлинні ліки, та про оздоровлення людини за допомогою рослин.

ЗМІСТ

Про автора препарату «Амітозин»	4
ПОТОПАЛЬСЬКИЙ А., ВАСИЛЕНКО О. До 65-ліття одержання протипухлинного, противірусного та імунорегуючого препарату А.І. Потопальського «Амітозин». Лікарські рослини з родини Макових. Чистотіл звичайний – Дар небес! Важкий шлях визнання	7
ПОТОПАЛЬСЬКИЙ А., ВАСИЛЕНКО О. І знову про Дарунок неба – Чистотіл	19
ПОТОПАЛЬСЬКИЙ А., ВАСИЛЕНКО О. Рецепти оздоровлення і профілактики з Чистотілом великим від корифеїв біології і медицини	34
ЛИСТОПАД А. А М І Т О З И Н. Запам'ятайте мою назву-ім'я	41
ЛИСТОПАД А. На гострію найглибших істин	45
ЗЕМКО Г. Робити добро людям	56

«КВІТИ УКРАЇНИ»

Науково-популярний журнал

№ 2, 2025 р.

Київ, «Дім, сад, город»

Адреса редакції: вул. Академіка Заболотного, 19, Київ, 03143

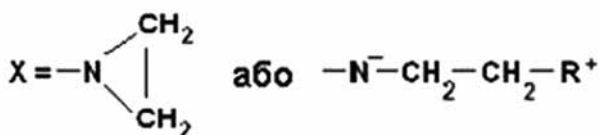
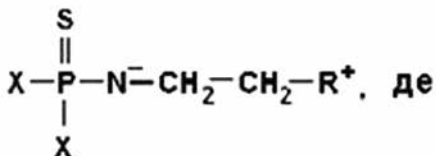
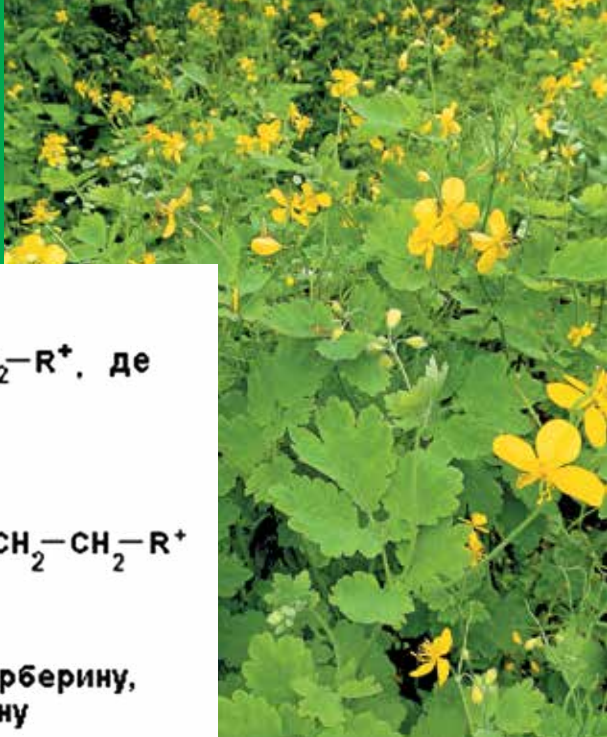
Передплатний індекс – 74275

Ідентифікатор медіа – R30-04663

Віддруковано КП «Редакція журналу «Дім, сад, город»

На першій сторінці обкладинки: **А.І. Потопальський (25.03.1938 – 31.07.2025)**

*Галявина квітучого
Чистотілу великого
у дендропарку
"Перемога" с. Ходаки*

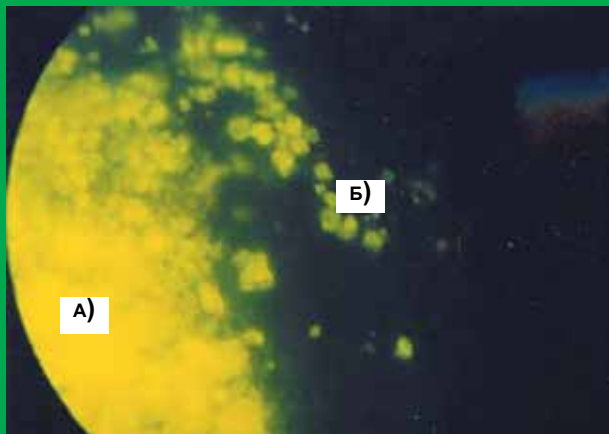
**R⁺ – алкалоїди групи берберину,
хелідоніну, протопіну**

*Хімічна структура Амітозину
(препарат запатентовано)*

*На фото знизу: Люмінесцентно-мікроскопічна картина
раку підшлункової залози в умовах
власної флуоресценції препарату
амітозин (збільшення 10 x 40)*

*а) флуоресценція
ракових клітин
через 2 години після
внутрішньовенного
введення 0,25 мг/кг
амітозину;*

*б) інфільтрація
флуоресціюючими
раковими клітинами
нормальної тканини
підшлункової залози.*

А.І. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ
(25.03.1938 – 31.07.2025)

ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОТИПУХЛИННОГО, АНТИВІРУСНОГО ТА ІМУНОМОДУЛЮЮЧОГО ПРЕПАРАТУ А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО «АМІТОЗИН»

(у зв'язку з відсутністю фінансування препара-
т не виготовляється)

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ПРЕПАРАТУ

Протипухлинний і антивірусний препарат для медицини і ветеринарії, продукт алкілювання ТіоТЕФом алкалоїдів чистотілу великого *Chelidonium majus L.* Амітозин – це комерційна назва цього препарату.

2. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ДАНІ.

Спектр дії амітозину: Віруси: вірус інфекційного ларинготрахеїту, віруси грипу типів А і А-2. Пухлини: меланома, аденокарцинома (у т.ч. молочної залози), пухлини яєчників, простати, сечостатевого шляху, печінки, ендометрія, і т.ін.

Токсичність: ЛД₅₀ препарату для мишей при інтраперитонеальному введенні складає 1100 мг/кг маси, для пацюків – 1700 мг/кг. Терапевтичні дози амітозину – 0,5–1 мг/кг маси. Введення абсолютно летальних доз препарату приводить до деструкції печінки і коркового шару надниркових. Амітозин не має імуносупресивної дії. Кумулятивний індекс амітозину в дослідках на тваринах – 13,46. Показано імуномодуюча і канцеротоксична дія препарату. Навіть тривале введення терапевтичних доз не приводить до токсичного ефекту. Десятикратне введення препарату в дозах 1/10-1/16 ЛД₅₀ не приводить до патологічних змін внутрішніх органів.

3. ХІМІЧНИЙ І ФАРМАКОЛОГІЧНИЙ АНАЛОГИ.

Хімічний аналог: Тіотек (тіофосфамід). Амітозин більш ефективний, менш токсичний і не має імунодепресивної дії.

Фармакологічний аналог: Цисплатин. У порівнянні з цисплатиною Амітозин в терапевтичних дозах не має побічної дії. Амітозин також має більш широкий спектр протипухлинної активності, ніж цисплатин.

4. ПАТЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РОЗРОБКИ.

Препарат амітозин запатентований у 15 країнах.

5. ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ.

Клінічне вивчення амітозину на інкурабельних ракових хворих показало протипухлинний ефект препарату приблизно в 40% випадків (III і IV стадії). Вторинні пухлини не зареєстровані (хімічна структура амітозину подана на сторінці 67, на обкладинці).

Електронна пошта для листів:

Labmsbar@gmail.com

ISSN 1814-5043

9 771814 504008

Індекс 74275